

THE TORAH SCROLL

at

The Assemblies of God Theological Seminary

Evangel University

THE TORAH SCROLL

at
The Assemblies of God Theological Seminary
Evangel University

NUMBERS

The scroll and these photos were made available by the generosity
of Ken and Barb Larson of God's Ancient Library.

Photos taken by Kirk Shultz

Edited by William P. Griffin, Ph.D.

Column identifications by William P. Griffin, Ph.D. and His Hebrew Students: Cole
Atkins, Mackenzie Cirksena, Matthew Collins, Natalie Hickman, Michaela Hunter, Isaiah
Padgett, Alexandra Ross, Aleesha Rothering, and Elysia Williams.

והיה ערכך כפי זרעו זרעו זמר שעליו
 בזמנים שיהל כסף אם משנת היכל יקדיש
 שדהו בערכך יקום ואם אחר היכל יקדיש
 שדהו וזעב לו הכהן את הכסף לך פי
 השנים הזוותרת עד שנת היכל וזרעו מערכך
 ואם לא יאכל את השדה המקדיש אז
 ויסת זמנית כסף ערכך עליו וקם לו ואם
 לא יאכל את השדה ואם מכר את השדה
 לאיש אחר לא יאכל עוד והיה השדה בעלותו
 ביכל קדש ליהוה כשדה הזרם לכו
 תהיה אחזתו ואם את שדה מקנתו אשר לא
 משדה אחזתו יקדיש ליהוה וזעב לו הכהן
 את מכסת הערכך עד שנת היכל ותתן את
 הערכך ביום ההוא קדש ליהוה בשלש
 היובל ישלם השדה לאשר קנתו מאתו לאשר
 לו אחזת הארץ וכל ערכך יהיה בשלש
 הקדש לשלשים גרה יהיה השלל אך בכור
 אשר יבכר ליהוה בזהמה לא יקדיש איש
 אתו אם שור אם שיה ליהוה הוא ואם בזהמה
 השבאה ופדה בערכך ויסת זמנית עליו
 ואם לא יאכל ולמכר בערכך אך כל זרם
 אשר יזרם איש ליהוה מכל אשר לו מאדם
 ובהמה ומשדה אחזתו לא ימכר ולא יאכל
 כל זרם קדש קדשים הוא ליהוה כל זרם
 אשר יזרם מן האדם לא יפדה מות יבדות
 וככל מעשר הארץ מזרע הארץ מיפרי העץ
 ליהוה הוא קדש ליהוה ואם לא יאכל איש
 מביעשרו זמניתו יסת עליו וכל מעשר בקר
 וצאן כל אשר יעבר תחת העשב העעיו
 יהיה קדש ליהוה לא יבקר בין שוב לרע ולא
 ימירנו ואם הכור ימירנו והיה הוא ותמורדו
 יהיה קדש לא יאכל אלה המצות אשר צוה
 יהוה את משה את בני ישראל בהר סיני

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד
 באחד לחודש השני בשנת השנית לצאתם
 מארץ מצרים לאמר שאו את ראש כל עדת
 בני ישראל למשפחותם לבית אבותם במספר
 שמות כל זכר בגלגלתם מבין עשרים שנה

ומעלה כל יצא שבא בישראל תפקדו אתם
 למצאתם אתה ואהרן ואתכם יהיו איש איש
 למטה איש ראש לבית אבותיו הוא ואכלו
 שמונת האנשים אשר יעמדו אתכם כל אחד
 אחישר בן עדיואור לשימון שלמואל בן
 צורישדי ליהודה מזעיון בן עמינדב ליששכר
 נתנאל בן צוער לזבולון אביאל בן חכף לבני
 יוסף לאפרים אבישמוע בן עמינדב למנשה
 גמליאל בן פדהצור לבנימן אבידן בן גדיעלי
 לרן אחיעזר בן עמישדי לאשר פגעיאל בן
 עכרן ללוי אביסה בן דעואל לנפתלי אחיעזר
 בן עיזן אלה קראי העדה ושיאי משותף אבותם
 ראשי אנפי ישראל הם ויקח משה ואהרן
 את האנשים האלה אשר נקבו בשמות ואת
 כל העדה תקהיכו באחד כחדש השלישי
 ותיכדו על משפחתם לבית אבותם במספר
 שמונת מבין עשרים שנה ומעלה לגמולתם
 כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם במדבר
 סיני ויהיו בני ראובן בני ישראל
 תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמונת
 לגמולתם כל זכר מבין עשרים שנה ומעלה
 כל יצא שבא פקדיהם למטה ראובן עשרה
 וארבעים אכה וחמשי מאות
 לבני שמוען תולדתם למשפחתם לבית
 אבותם פקדו במספר שמונת לגמולתם כל
 זכר מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא שבא
 פקדיהם כמשה שמוען תשיעה וחמשים אכה
 ושבע מאות
 לבני גד תולדתם למשפחתם לבית אבותם
 במספר שמונת מבין עשרים שנה ומעלה כל
 יצא שבא פקדיהם כמשה יהודה ארבעה
 ושבעים אכה ושש מאות וחמשים
 לבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבותם
 במספר שמונת מבין עשרים שנה ומעלה כל
 יצא שבא פקדיהם כמשה יהודה ארבעה
 ושבעים אכה ושש מאות
 לבני יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבותם
 במספר שמונת מבין עשרים שנה ומעלה כל
 יצא שבא פקדיהם כמשה יששכר ארבע
 וחמשים אכה וארבע מאות
 לבני זבולון תולדתם למשפחתם לבית
 אבותם במספר שמונת מבין עשרים שנה

ומעלה כל יצא צבא פקדיהם למוטד:
 זבוכן עיבועה וחבושיים אכה וארבע
 מאות

לבני יוסף לבני אפרים תולדתם למוטדנותם
 לבית אבתם במוספר שימות מבין עשרים שנה
 ומעלה כל יצא צבא פקדיהם למוטד אפרים
 ארבעים אכה וחבושי מאות

לבני מנשה תולדתם למוטדנותם לבית אבתם
 במוספר שימות מבין עשרים שנה ומעלה כל
 יצא צבא פקדיהם למוטד מצעוד: עינים
 ועיכשיים אכה ומאות

לבני בנימן תולדתם למוטדנותם לבית אבתם
 במוספר שימות מבין עשרים שנה ומעלה כל
 יצא צבא פקדיהם למוטד בנימן וחבושי:
 ועיכשיים אכה וארבע מאות

לבני דן תולדתם למוטדנותם לבית אבתם
 במוספר שימות מבין עשרים שנה ומעלה כל
 יצא צבא פקדיהם למוטד דן עינים ועיכשיים
 אכה ועיבוע מאות

לבני אשר תולדתם למוטדנותם לבית אבתם
 במוספר שימות מבין עשרים שנה ומעלה כל
 יצא צבא פקדיהם למוטד אשר אחד וארבעים
 אכה וחבושי מאות

בני נפתלי תולדתם למוטדנותם לבית אבתם
 במוספר שימות מבין עשרים שנה ומעלה כל
 יצא צבא פקדיהם למוטד נפתלי שבע:
 וחבושיים אכה וארבע מאות

אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי
 ישראל שנים עשר אישי אישי אחד לבית
 אבתו היו ויהיו כל פקודי בני ישראל לבית
 אבתם מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא
 צבא בישראל ויהיו כל הפקדים שיש
 מאות אכה ושלישית אכפים וחבושי מאות
 וחבושיים והלויים למוטד אבתם לא התפקדו
 בתוכם

וידבר יהוה אל משה לאמר אך את משה לוי
 לא תפקדו ואת ראשים לא תשא בתוך בני
 ישראל ואתה הפקד את הלויים על משיכן
 העדת ועל כל כליו ועל כל אשר לו המדה:
 ישאו את המשיכן ואת כל כליו והם ישרתו
 וסביב למשיכן יזנו ובצסע המשיכן יורידו
 אתו הלויים ובחזנת המשיכן יקימו אתו הלויים

והזר הקרב יומדת וחזו בני ישראל איש על
מוחצה ואיש על דגלו לצבאתם והכונים יחזו
סביב כמשלכן העדת וכא יהיה קצף על עדות
בני ישראל ושימרו הכונים את משמרת משלכן
העדות ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה
את משה כן עשו

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר איש
על דגלו באדת לבית אבתם יחזו בני ישראל
מוגדר סביב לאהל מועד יחזו והחנים קד מדה
מזרחה דגל מוחצה יהודה לצבאתם ונשיא
לבני יהודה שמשון בן עמינדב וצבאו
ופקדיהם ארבעה ושבעים אלה ושש מאות
והחנים עליו משה יששכר ונשיא לבני יששכר
נתנאל בן צוער וצבאו ופקדיו ארבע
וחמשים אלה וארבע מאות משה זבוכן
ונשיא לבני זבוכן אליאב בן חזק וצבאו
ופקדיו שבעה וחמשים אלה וארבע מאות
כל הפקדים למוחצה יהודה מאות אלה
ושלשים אלה ושש מאות וארבע מאות
לצבאתם ראשונה יסעו

מוחצה ראובן תימנה לצבאתם ונשיא לבני
ראובן אליעזר בן שריר וצבאו ופקדיו
ששה וארבעים אלה וחמש מאות והחנים
עליו משה שמעון ונשיא לבני שמעון שלמאל
בן צורישדי וצבאו ופקדיהם הששה וחמשים
אלה ושש מאות ומשה גד ונשיא לבני גד
אכיסה בן רעואל וצבאו ופקדיהם חמשה
וארבעים אלה ושש מאות וחמשים ככ
הפקדים למוחצה ראובן מאת אלה ואחד
וחמשים אלה וארבע מאות וחמשים לצבאתם
ושנים יסעו

מוחצה הכנים בתוך המוחצת כאשר יחזו כן יסעו
איש על ידו לדגליהם
מוחצה אפרים לצבאתם ימה ונשיא לבני
אפרים אלישמעל בן עמיהוד וצבאו ופקדיהם
ארבעים אלה וחמש מאות ועליו משה מנשה
ונשיא לבני מנשה גמליאל בן פדד צור
וצבאו ופקדיהם שנים וששים אלה ומאות
ומשה בנימין ונשיא לבני בנימין אבידן בן
גדעני וצבאו ופקדיהם חמשה וששים אלה
וארבע מאות ככל הפקדים למוחצה אפרים
מאת אלה ושמונת אכפים ומאה לצבאתם

ושלישית יסעו
 צפנה לצבאתם ונשיא לבני דן אחיעזר בן
 עמישדי וצבאו ופקדיהם שנים וששים אלה
 ושבע מאות והחזים עליו משה אשר
 ונשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן וצבאו
 ופקדיהם אחד וארבעים אלה וחמש מאות
 ומשה נפתלי ונשיא לבני נפתלי אחירע בן
 עיץ וצבאו ופקדיהם שלשים וחמשים אלה
 וארבע מאות כל הפקדים למוזנה דן מאת
 אלה ושבעה וחמשים אלה ושש מאות
 לאחזנה יסעו לראשיהם

אלה פקודי בני ישראל לבית אבתם כל פקודי
 המוזנת לצבאתם שש מאות אלה ושלישית
 אלהים וחמש מאות וחמשים והלויים לא
 התפקדו בתוך בני ישראל כאשר צוה יהוה
 את משה ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה
 יהוה את משה כן וזנו לראשיהם וכן נסעו איש
 למשפחתו על בית אבתו

ואכה תוכדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה
 את משה בהר סיני ואכה שלמות בני אהרן
 הנכר נדב ואביהוא אלקעזר ואיתמר אלה
 שלמות בני אהרן הכהנים המשוחים אשר
 מלא ידם לכהן וימת נדב ואביהוא לפני
 יהוה בהקרבתם אשר זרה לפני יהוה במדבר
 סיני ובנים לא היו להם ויכהן אלקעזר ואיתמר
 על בני אהרן אביהם

וידבר יהוה אל משה לאמר הקרב את משה
 לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושירתו
 אתו ושמורו את משמרתו ואת משמרת
 כל העדה לפני אהל מועד לעבד את עבדת
 המשכן ושמורו את כלי אהל מועד ואת
 משמרת בני ישראל לעבד את עבדת המשכן
 ונתתה את הלויים לאהרן ולבניו לזנותם
 נתונם המה כו מאת בני ישראל ואת אהרן
 ואת בניו תפקד ושמורו את כהנותם והזר
 הקרב יוכות

וידבר יהוה אל משה לאמר ואני הנה כקחת
 את הלויים מתוך בני ישראל תחת כל בכור
 פטר רחם מבני ישראל והיו לי הלויים כי כיו
 כל בכור ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים
 הקדשתי לי כל בכור בישראל מאדם עד בהמה
 כי יהיו אני יהוה

וידבר יהוה אֶל מֹשֶׁה בַּמִּדְבָּר סִינַי לֵאמֹר
 פֶּקֶד אֶת בְּנֵי לֵוִי לְבֵית אֲבֹתָם לְמוֹשֶׁפְּחוֹתָם כֹּל
 זָכָר מִבֶּן חֲדָשׁ וּמַעֲלָה תִּפְקְדוּם וַיִּפְקֹד אֹתָם
 מֹשֶׁה עַל כִּי יְהוָה כֹּאשֶׁר צִוָּה וַיְהִי אֲלֵהָ בְנֵי
 לֵוִי בְשֵׁמֹתָם גְּרֵשׁוֹן וְקַהַת וּמְרָרִי וְאֵלֶּה שְׁמוֹת
 בְּנֵי גְרֵשׁוֹן לְמוֹשֶׁפְּחוֹתָם לְבִנְיָו וְשִׁמְעוֹנִי וּבְנֵי קַהַת
 לְמוֹשֶׁפְּחוֹתָם עֲמֶרָם וַיִּצְהַר חֲבֵרוֹן וְעִזִּיאֵל וּבְנֵי
 מְרָרִי לְמוֹשֶׁפְּחוֹתָם מוּזַלִי וּמוֹשִׁי אֵלֶּה הֵם מֹשֶׁפְּחוֹת
 הַלֵּוִי לְבֵית אֲבֹתָם לְגְרֵשׁוֹן מֹשֶׁפְּחוֹת הַלְּבִנְיָו
 וּמֹשֶׁפְּחוֹת הַשִּׁמְעוֹנִי אֵלֶּה הֵם מֹשֶׁפְּחוֹת הַגְּרֵשׁוֹנִי
 פֶּקֶדְיָהֶם בַּמִּסְפָּר כֹּל זָכָר מִבֶּן חֲדָשׁ וּמַעֲלָה
 פֶּקֶדְיָהֶם שִׁבְעַת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת מֹשֶׁפְּחוֹת
 הַגְּרֵשׁוֹנִי אַחֲרֵי הַמִּשְׁכָּן יִחְזְוּ יָמָה וְנָשִׂיא בֵּית אָבִי
 לְגְרֵשׁוֹנִי אֲלוֹסָף בֶּן לֹאֵל וּמִשְׁמֵרַת בְּנֵי גְרֵשׁוֹן
 בְּאֵהֶל מוֹעֵד הַמִּשְׁכָּן וְהָאֵהֶל מִכֶּסֶהוּ וּמִסָּךְ פֶּתָחוֹ
 אֵהֶל מוֹעֵד וְהַכֹּלֵעִי הַחֲצֵר וְאֵת מִסַּךְ פֶּתָחוֹ
 הַחֲצֵר אֲשֶׁר עַל הַמִּשְׁכָּן וְעַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֵת
 מִיתְרָיו לְכָל עֲבֹדָתוֹ וּלְקַהַת
 מֹשֶׁפְּחוֹת הָעֲמֶרָמִי וּמֹשֶׁפְּחוֹת הַיִּצְהָרִי וּמֹשֶׁפְּחוֹת
 הַחֲבֵרוֹנִי וּמֹשֶׁפְּחוֹת הָעִזִּיאֵלִי אֵלֶּה הֵם מֹשֶׁפְּחוֹת
 הַקַּהַתִּי בַּמִּסְפָּר כֹּל זָכָר מִבֶּן חֲדָשׁ וּמַעֲלָה
 שְׁמוֹת אֲלָפִים וְשִׁשׁ מֵאוֹת שְׁמֵרֵי מִשְׁמֵרַת
 הַקֹּדֶשׁ מֹשֶׁפְּחוֹת בְּנֵי קַהַת יִחְזְוּ עַל יַרֵּךְ הַמִּשְׁכָּן
 תִּימְנָה וְנָשִׂיא בֵּית אָבִי לְמוֹשֶׁפְּחוֹת הַקַּהַתִּי
 אֲלִיצְפָן בֶּן עִזִּיאֵל וּמִשְׁמֵרַתָּם הָאֵרֹן וְהַשְּׂכֵלֶת
 וְהַמִּזְרָה וְהַמִּזְבֵּחַ וְכֹלֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר יִשְׂרָדוּ
 בָּהֶם וְהַמִּסָּךְ וְכָל עֲבֹדָתוֹ וְנָשִׂיא נְשִׂיאֵי הַלֵּוִי
 אֲלֵעֶזֶר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן פֶּקֶדַת שְׁמֵרֵי מִשְׁמֵרַת
 הַקֹּדֶשׁ לְמְרָרִי מֹשֶׁפְּחוֹת הַמוּזַלִי וּמֹשֶׁפְּחוֹת
 הַמוֹשִׁי אֵלֶּה הֵם מֹשֶׁפְּחוֹת מְרָרִי וַפֶּקֶדְיָהֶם
 בַּמִּסְפָּר כֹּל זָכָר מִבֶּן חֲדָשׁ וּמַעֲלָה שְׁשֵׁי
 אֲלָפִים וּמֵאוֹתָם וְנָשִׂיא בֵּית אָבִי לְמוֹשֶׁפְּחוֹת
 מְרָרִי צֹרִיאֵל בֶּן אֲבִיחִיֵּל עַל יַרֵּךְ הַמִּשְׁכָּן
 יִחְזְוּ צִפְנָה וַפֶּקֶדַת מִשְׁמֵרַת בְּנֵי מְרָרִי קֶרֶשֶׁי
 הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיחִין וְעִמְדֵי וְאֲדָנִין וְכָל כְּלָיוֹ
 וְכָל עֲבֹדָתוֹ וְעִמְדֵי הַחֲצֵר סָבִיב וְאֲדָנֵיהֶם
 וַיִּתְּתֵם וּמִיתְרֵיהֶם וְהַחֲזָנִים לְבִנְיָו מִשְׁכָּן
 קִדְמוֹהָ לְבִנְיָו אֵהֶל מוֹעֵד מִזְרָחָה מִשֶּׁה וְאֶהֱרֹן
 וּבְנָיו שְׂמֹרִים מִשְׁמֵרַת הַמִּקְדָּשׁ לְמוֹשֶׁבֵּרַת
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָזָר הַקָּרֵב יוֹמֵת כֹּל פֶּקֶדְיָו
 הַלְּכוּיִם אֲשֶׁר פֶּקֶד מֹשֶׁה וְאֶהֱרֹן עַל כִּי יִהְיוּ
 לְמוֹשֶׁפְּחוֹתָם כֹּל זָכָר מִבֶּן חֲדָשׁ וּמַעֲלָה שְׁלֹשִׁים

ועשרים אלה
 ויאמר יהוה
 אל משה פקד כל בכר זכר לבני ישראל מבן
 חדש ומעלה ושלא את מספר שמותם ולקחזת
 את הלוים לי אני יהוה תחזת כל בכר בבני
 ישראל ואת בהמת הלוים תחזת כל בכור
 בבהמת בני ישראל ויפקד משה כאשר צוה
 יהוה אתו את כל בכור בני ישראל ויהי כל
 בכור זכר בכוספר שמות מבן חדש ומעלה
 לפקדיהם שנים ועשרים אלה שלשה ושבעים
 ומאתים

וידבר יהוה אל משה לאמר קח את הלוים
 תחזת כל בכור בבני ישראל ואת בהמת הלוים
 תחזת בהמתם והיו לי הלוים אני יהוה ואת
 פדווי השלשה והשבעים והמאתים העדפים
 על הלוים מבכור בני ישראל ולקחזת חמישת
 חמישת שקלים לגלגלת בשקל הקדש תקח
 עשרים גרה השקל ונתתה הכסף לאהרן
 ולבניו פדווי העדפים בהם ויקח משה את כסף
 הפדוים מאת העדפים על פדווי הלוים מאת
 בכור בני ישראל לקח את הכסף חמישה וששים
 ושלש מאות ואסף בשקל הקדש ויתן משה
 את כסף הפדוים לאהרן ולבניו על פי יהוה
 כאשר צוה יהוה את משה

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר נשא
 את ראש בני קהת מתוך בני לוי למעפוזתם
 לבית אבותם מבן שלשים שנה ומעלה ועד
 בן חמישים שנה כל בא לצבא לעשות מלאכה
 באהל כוועד זאת עבדת בני קהת באהל
 כוועד קדש הקדשים ובא אהרן ובניו בנסע
 המוזהב והורדו את פרכת המסך וכסו בזה
 את ארן העדות ונתנו עליו כסוי עור תחוש
 ופרשו בגד כלי תכלת מלמעלה ושמו
 בדיו ועל שכוף הפנים פרשו בגד תכלת
 ונתנו עליו את הקערת ואת הכפרת ואז
 המנקה ואת קשיות הצסך וכחם התמיד עליו
 יהיה ופרשו עליהם בגד תכלת שני וכסו
 אתו במכסה עור תחוש ושמו את בדיו וכקחו
 בגד תכלת וכסו את מזרת המאור ואת זרתיה
 ואת מלקחיה ואת מוזתתיה ואת כל כלי
 שכונה אשר ישרתו לה בהם ונתנו אתה
 ואת כל כליה אל מכסה עור תחוש ונתנו על
 המוט ועל מבוז הזהב פרשו בגד תכלת

וכסו אתו במכסה עֹר תוֹשֵׁה וּשְׁמֹן אֶת בְּדוֹי
 וּבְקָדְוָה אֶת כָּל כְּלֵי הַשֵּׁרֶת אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ בָּם
 בְּקֹדֶשׁ וְנִתְּנוּ אֵל בַּגְד תְּכֵלֶת וְכֹסוּ אוֹתָם בַּמְּכֹסֶה עֹר תוֹשֵׁה
 וְנִתְּנוּ עַל הַמּוֹט וְרִשְׁוֹ אֶת הַמּוֹחֲבוֹז וּפְרִשְׁוֹ לְכוֹי בָּזָז
 אֲרָגְמִין וְנִתְּנוּ לְכוֹי אֶת כָּל כְּלֵי אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ לְכוֹי בְּהֵם
 אֶת הַמּוֹחֲזֵת אֶת הַמּוֹחֲלָת וְאֶת הַיַּעֲלִים וְאֶת
 הַמְזַרְקֵת כָּל כְּלֵי הַמּוֹחֲבוֹז וּפְרִשְׁוֹ לְכוֹי כֹּסוּ עֹר
 תוֹשֵׁה וּשְׁמֹן בְּדוֹי וְכֹלֵה אֶהְרָן וּבְנָיו לְכֹסֵת
 אֶת הַקֹּדֶשׁ וְאֶת כָּל כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ בְּזֹסַע הַמּוֹחֲזֵה
 וְאוֹזְרֵי כֶף יִבְאוּ בְנֵי קֹהֵת לִשְׂאֵת וְלֹא יִגְעוּ אֶל
 הַקֹּדֶשׁ וּמִתּוֹ אֵלֶּה מִשְׁאֵה בְנֵי קֹהֵת בְּאֵהֶב־
 מוֹעֵד וּפְקֻדַת אֲבִיעֶזֶר בֶּן אֶהְרָן הַכֹּהֵן שֹׁמֵן
 הַמְּאֹר וּקִשְׁרַת הַסָּמִים וּמִנֹּחַזַת הַתְּמִיד וּשְׁמֵן
 הַמִּשְׁחָה פְּקֻדַת כָּל הַמִּשְׁכָּן וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ
 בְּקֹדֶשׁ וּבְכָלֹי

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֵל אֶהְרָן לֵאמֹר אֲלֵךְ
 תְּכַרְיֵתוּ אֶת שֵׁבֶט מִשְׁפַּחַת הַקֹּהֲלֵי מִדְּנוֹךְ
 הַלְוִיִּם וְזָאת עֲשׂוּ לָהֶם וְזִיו וְלֹא יָמוּ
 בְּגִשְׁתֶּם אֶת הַדָּשׁ הַקֹּדְשִׁים אִדּוֹ וּבְנָיו
 יִבְאוּ וּשְׁמֹן אוֹרְתָם אִישׁ אִישׁ עַל עֲבֹדָתוֹ וְאֵל
 מִשְׁחָו וְלֹא יִבְאוּ לִרְאוֹת כְּבַלְעֵ אֶת הַקֹּדֶשׁ
 וּמִתּוֹ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר לִשְׂאֵה אֶת רֹאשׁ
 בְּנֵי גֵרְשֹׁן גַּם הֵם לְבֵית אֲבֹתָם כְּמוֹשְׁפָחַתָּם מִבֶּן
 שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמִעֵלָּה עַד בֶּן וְזֹמְשִׁים שָׁנָה תִּפְקֹד
 אוֹתָם כָּל הַבָּא לְצַבָּא לְעַבְדַּ עֲבָדָה
 בְּאֵהֶל מוֹעֵד זֹאת עֲבַדַת מִשְׁפַּחַת הַגֵּר שִׁנִּי
 לְעַבְדַּ וְלִמְשָׂא וְלִשְׂאוֹ אֶת יְרִיעַת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת
 אֵהֶל מוֹעֵד מְכַסְּהוֹ וּמְכַסֵּה הַתּוֹשֵׁה אֲשֶׁר לְכוֹי
 מִכְּמוֹעֵלָּה וְאֶת מִסַּךְ פֶּתַח אֵהֶל מוֹעֵד וְאֶת
 הַכְּלֵי הַזֹּזֵר וְאֶת מִסַּךְ פֶּתַח שַׁעַר הַזֹּזֵר אֲשֶׁר
 עַל הַמִּשְׁכָּן וְעַל הַמּוֹחֲבוֹז סָבִיב וְאֶת מִיתְרֵיהֶם
 וְאֶת כָּל כְּלֵי עֲבֹדָתָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לָהֶם
 וְעַבְדוֹ עַל פִּי אֶהְרָן וּבְנָיו תִּהְיֶה כָּל עֲבַדַת בְּנֵי
 הַגֵּר שִׁנִּי כְּכָל מִשְׁחָאם וְכָל עֲבַדָתָם וּפְקֻדָתָם
 עַל־הֵם בְּמִשְׁמֶרֶת אֶת כָּל מִשְׁחָאם זֹאת עֲבַדַת
 מִשְׁפַּחַת בְּנֵי הַגֵּר שִׁנִּי בְּאֵהֶל מוֹעֵד וּמִשְׁמֶרֶתָם

בַּיַּד אֵיתָמוּר בֶּן אֶהְרָן הַכֹּהֵן
 מִרְרֵי כְּמוֹשְׁפָחַתָּם כְּבֵית אֲבֹתָם תִּפְקֹד אֹתָם מִבֶּן
 שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמִעֵלָּה וְעַד בֶּן
 וְזֹמְשִׁים שָׁנָה תִּפְקֹדֵם כָּל הַבָּא
 לְצַבָּא לְעַבְדַת אֵהֶל מוֹעֵד

וְזֹאת מוֹשְׁמֵרֵת מוֹשְׁאָם לְכָל עֲבָדָתָם בְּאֵהֶל
 מוֹעֵד קִרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיחֵיהֶם וְלַמּוֹדֵיו וְאֵלֶּיךָ
 וְלַמּוֹדֵי הַחֹצֵר סָבִיב וְאֲדָנִיָּהֶם וַיְהִי־לָהֶם וּמִי־תִרְיָהֶם
 כֹּכַל כְּכִיָּהֶם וְכֹכַל עֲבָדָתָם וּבִשְׁמֹת תִּפְקְדוּ אֶת
 כָּל־מוֹשְׁמֵרֵת מוֹשְׁאָם זֹאת עֲבָדָת מוֹשְׁפָחוֹת
 בְּנֵי מִרְרֵי לְכָל עֲבָדָתָם בְּאֵהֶל מוֹעֵד בִּיד אִיתְמוּר
 בֶּן אֶהֱרָן הַכֹּהֵן וַיִּפְקֵד מוֹשֶׁה וְאֶהֱרָן וְנָשִׂיאֵי
 הָעֵדָה אֶת בְּנֵי הַקְּהָלִי לְמוֹשְׁפָחוֹתָם וְכִלְבֵי־תַנ
 אֲבֹתָם מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמִעֵלְכָה וְעַד־בֶּן
 חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל הַבָּא לְעֵבֶדָה בְּאֵהֶל
 מוֹעֵד וַיְהִיו פְּקֻדֵיהֶם לְמוֹשְׁפָחוֹתָם אֲלֻפִים שֶׁבַע
 מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים אֲלֹה פְקוּדֵי מוֹשְׁפָחוֹת הַקְּהָלִי
 כָּל הָעֹבֵד בְּאֵהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר פִּקֵּד מוֹשֶׁה וְאֶהֱרָן
 עַל פִּי יְהוָה בִּיד מוֹשֶׁה וּפְקוּדֵי
 בְנֵי אֶרְשֻׁץ לְמוֹשְׁפָחוֹתָם וְלִבְיַת אֲבוֹתָם מִבֶּן
 שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמִעֵלְכָה וְעַד־בֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה
 כָּל הַבָּא לְעֵבֶדָה בְּאֵהֶל מוֹעֵד וַיְהִיו
 פְּקֻדֵיהֶם לְמוֹשְׁפָחוֹתָם לִבְיַת אֲבֹתָם אֲלֻפִים
 וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וְשִׁלְשִׁים אֲלֹה פְקוּדֵי מוֹשְׁפָחוֹת
 בְּנֵי אֶרְשֻׁץ כָּל הָעֹבֵד בְּאֵהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר פִּקֵּד
 מוֹשֶׁה וְאֶהֱרָן עַל פִּי יְהוָה וּפְקוּדֵי מוֹשְׁפָחוֹת בְּנֵי
 מִרְרֵי לְמוֹשְׁפָחוֹתָם לִבְיַת אֲבֹתָם מִבֶּן שְׁלֹשִׁים
 שָׁנָה וּמִעֵלְכָה וְעַד־בֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל הַבָּא
 לְעֵבֶדָה בְּאֵהֶל מוֹעֵד וַיְהִיו פְּקֻדֵיהֶם
 לְמוֹשְׁפָחוֹתָם שִׁלְשִׁת אֲלֻפִים וּמֵאוֹת אֲלֹה
 פְקוּדֵי מוֹשְׁפָחוֹת בְּנֵי מִרְרֵי אֲשֶׁר פִּקֵּד מוֹשֶׁה
 וְאֶהֱרָן עַל פִּי יְהוָה בִּיד מוֹשֶׁה כָּל הַפְּקֻדִים
 אֲשֶׁר פִּקֵּד מוֹשֶׁה וְאֶהֱרָן וְנָשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל אֶת
 הַלְוִיִּם לְמוֹשְׁפָחוֹתָם וְלִבְיַת אֲבֹתָם מִבֶּן שְׁלֹשִׁים
 שָׁנָה וּמִעֵלְכָה וְעַד־בֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל הַבָּא
 לְעֵבֶד עֲבָדָת עֲבָדָה וְעֲבָדָת מוֹשֶׁה בְּאֵהֶל־
 מוֹעֵד וַיְהִיו פְּקֻדֵיהֶם שְׁמוֹנֶת אֲלֻפִים וַחֲמִשִּׁ
 מֵאוֹת וְשִׁלְשִׁים עַל פִּי יְהוָה פִּקֵּד אוֹתָם בִּיד
 מוֹשֶׁה אִישׁ אִישׁ עַל עֲבָדָתוֹ וְעַל מִשְׁאוֹ וּפְקֻדֵי
 אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מוֹשֶׁה
 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מוֹשֶׁה לֵּאמֹר צִו אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיִּשְׁלַחוּ בֶן הַמִּחְנֶה כָּל צִרוּעַ וְכָל זָב וְכָל שִׁמְעָה
 לְנַפְשׁוֹ מִזְכֹּר עַד נִקְבָּה תִּשְׁלַחוּ אֶל מוֹחֵץ לְמִחְנֶה
 תִּשְׁלַחוּם וְלֹא יִשְׁמְאוּ אֶת מוֹחֵיהֶם אֲשֶׁר אֲנִי
 שִׁכֵּן בְּתוֹכָם וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלַחוּ
 אוֹתָם אֶל מוֹחֵץ לְמִחְנֶה כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
 אֶל מוֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
 ישראל איש או אישה כי יעשו מכל זמאת האדם
 למעל מלכל ביהוה ואשמה הנפש יהוה
 והתודו את זמאתם אשר עשו והשיב את
 אשמו בראשו ורמושתו יסף עליו ונתן לאשר
 אשם לו ואם איך לאיש גאל להשיב האשם
 אליו האשם המושב ליהוה לכהן מכבוד איכל
 הכפרים אשר יכפר בו עליו וכל תרומה לכל
 קדשי בני ישראל אשר יקריבו לכהן לו יהיה
 ואיש את קדשיו לו יהיו איש אשר יתן לכהן
 לו יהיה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
 ישראל ואמרת אלהם איש איש כי תשטה
 אשתו ומלכה בו מעל ושכב איש אהוה
 שכת זרע ותלכם מעיני אישה ותסתרה והיא
 נטמאה ועד איך בה והוא לא נתפשה ועבר
 עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והוא נטמאה
 או עבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והיא
 לא נטמאה והביא האיש את אשתו אל הכהן
 והביא את קרבנה עליה לעשירת האפה קמוח
 שיערים לא יצה עליו שמוץ ולא יתן עליו לבנה
 כי כוננות קנאת הוא כוננות זכרון מזכרת עין
 והקריב אתה הכהן והעמדה לפני ידו
 ולקח הכהן מים קדשים בכלי זרש ומן העפר
 אשר יהיה בקרקע המושכן יקח הכהן ונתן
 אל המים והעמיד הכהן את האשה לפני
 יהוה ופרע את ראש האשה ונתן על כפיה
 את מנחות הזכרון מנחות קנאת הוא ובד
 הכהן יהיו מי המרים המאררים ודשביע
 אתה הכהן ואמר אל האשה אם לא שכב
 איש אתך ואם לא שטית טמאה תזת אישך
 הלקי ממי המרים המאררים האלה וארתכי
 שטית תזת אישך וכי נטמאת ויתן איש בך
 את שכבתו מבנעדי אישך והשביע הכהן
 את האשה בשביעת האלה ואמר הכהן לאשה
 יתן יהוה אותך לאלה ולשביעה בדיוך עמך
 בתת יהוה את ירכך נפלת ואת בשנך צבד
 ובאו המים המאררים האלה במעוך לצבות
 בטן ולנפל ירך ואמרה האשה אמן אמן
 וכתב את האלות האלה הכהן בספר ומזה אל
 מי המרים והשקה את האשה את מי המרים
 המאררים ובאו בה המים המאררים למרים

ובקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאה
 והניח את המנחה לפני יהוה והקריב אתה
 אכל המזבח וקמוץ הכהן מן המנחה ארבע
 אצבעות והקטיר המנחה ואחר ישקה את
 האשה את המים והשקה את המים והיתה
 אם נטמאה ותמעל מעל באשה ובאו ברה
 המים המאררים למרים ועבתה בטנה ותפלה
 ירכה והיתה האשה לאלה בקרב עמה ואם
 לא נטמאה האשה וטהרה הוא ותקדת
 וזרעה זרע זאת תורת הקנאה אשר תשטה
 אשה תחת אשה ונטמאה או איש אשר תלמד
 עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והעמיד את
 האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן את כל
 התורה הזאת ולקה האיש מעון והאשה
 ההוא תשא את עונה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
 ישראל ואמרת אלהם איש או אשה כי
 יפלא לנדר נדר זכור להזיר ליתוה מייך ושכר
 יזיר וחמוץ ייך וחמוץ שכר לא ישטה וכל משות
 ענבים לא ישטה וענבים לחים ויבשים לא
 יאכל כל ימי זרו מכל אשר יעשה מגפן
 היין מחרצנים ועד זה לא יאכל כל ימי נדר
 זרו תער לא יעבר על ראשו עד מכאת
 הימים אשר יזיר ליהוה קדש יהיה גדל פרע
 שער ראשו כל ימי הזירו ליהוה על כל נפש
 מת לא יבא לאביו ולאמו ולאחיו ולאחותו לא
 ישמא להם במתם כי נדר אלהיו על ראשו
 כל ימי זרו קדש הוא ליהוה וכי ימוז
 מת עליו בפתל פתאם ושמא ראש זרו וגלגל
 ראשו ביום טהרתו ביום שביעי יגלגלו
 וביום השמיני יבא שתי תרים או שתי בני יגדה
 אכל הכהן אכל פתח אהל מועד ועשה הכהן
 אוחד לחטאת ואוחד לעלה וכפר עליו מאשר
 חטא על הנפש וקדש את ראשו ביום הוא
 והזיר ליהוה את ימי זרו והביא כבש בן שנתו
 באשים והימים הראשנים יפלו כי שמא זרו
 וזאת תורת הנזיר ביום מכאת ימי זרו יביא
 אתו אכל פתח אהל מועד והקריב את קרבנו
 ליהוה כבש בן שנתו תמים אוחד לעלה
 וכבשה אחת בת שנתה תמימה לחטאת ואכל
 אוחד תמים לשלמים וסל מצות סלת חלה
 בכלובת בשבון ורקיקי מצות משוחים בשבון

ומונחתם ונסכיחם והקריב הכהן לפני יהוה
 ועשה את חטאתו ואת עולתו ואת האיל
 ועשה זבח שלמים ליהוה על סל המזדות
 ועשה הכהן את מונחתו ואת נסכו ואת
 הנזיר פתח אהל מועד את ראש נזרו ולקח
 את שלר ראש נזרו ונתן על האש אשר
 תחת זבח השלמים ולקח הכהן את הזרע
 בשלה מן האיל וחלת מצה אחת מן הסל
 ורקיק מצה אחד ונתן על כפי הנזיר אזור
 התגלחו את נזרו והניח אותם הכהן תנופה
 לפני יהוה קדש הואלכהן על חזה התנופה
 ועל שוק התרומה ואחר ישתה הנזיר יין
 זאת תורת הנזיר אשר ידר קרבנו ליהוה על
 נזרו מכבד אשר תשיג ידו כפי נזרו אשר
 ידר כן יעשה על תורת נזרו

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן
 ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל

אמור להם	יברכך יהוה
וישבורך	יאר יהוה לפני אליך
וירחק	ישא יהוה לפני
אליך וישם לך שלום	ושבו
אדת שמי עלי בני ישראל אכל וגזי	

אברכם ויהי ביום כלודת
 משה להקים את המשכן ויבטח אתו ויקדש
 אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו
 ויבטחם ויקדש אתם ויקריבו נשיאי ישראל אל
 ראשי בית אבתם הם נשיאי המטות הם
 העמדים על הפקדים ויביאו אדת קרבנם
 לפני יהוה שש עלגלת צב ושיני עשר בקר
 עלגלה על שני הנשיאים ושור לאחד ויקריבו
 אותם לפני המשכן ויאמר יהוה אל משה
 לאמר קח מאתם והיו לעבד אדת עבדת
 אהל מועד ונתתה אותם אל הלויים איש כפי
 עבדתו ויקח מועדה את העלגלת ואת הבקר
 ויתן אותם אל הלויים את שתי העלגלות
 ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי
 עבדתם ואת ארבע העלגלת ואת שמנת
 הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד
 איתמר בן אהרן הכהן ולבני קהת לא נתן כי
 עבדת הקדש עליהם בכתם ישאו ויקריבו
 הנשיאים את ונכת המזבח ביום המושח אדנו
 ויקריבו הנשיאים את קרבנם לפני המזבח

ויאמור יהוה אל משה נשיא אחד כיום
 נשיא אחד כיום יקרבו את קרבנם לזנוכה
 המזבח ויהי המקריב ביום
 הראשון את קרבנו זחשון בן עמינדב למוטה
 יהודה וקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
 מט'קלה מזרק אחד כסף שבעים של'ק
 בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן
 למנוחה קף אחת עשרה זהב מלאה קטרת
 פר אחד בן בקר איך אחד כבש אחד בן
 שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת ולזבח
 העלמים בקר שנים איכם חמשה עלתדים
 וחמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן זחשון
 בן עמינדב

ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא
 יששכר הקרב את קרבנו קערת כסף
 אחת שלשים ומאה מט'קלה מזרק אחד
 כסף שבעים של'ק בשקל הקדש שנים
 מלאים סלת בלולה בשמן למנוחה קף
 אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד
 בן בקר איך אחד כבש אחד בן שנתו לעלה
 שעיר עזים אחד לחטאת ולזבח העלמים
 בקר שנים איכם חמשה עלתדים וחמשה
 כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן
 צוער

ביום השלישי נשיא לבני זבולן אביהב
 בן זכן קרבנו קערת כסף אחת שלשים
 ומאה מט'קלה מזרק אחד כסף שבעים
 של'ק בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
 בלולה בשמן למנוחה קף אחת עשרה
 זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר איך
 אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר
 עזים אחד לחטאת ולזבח העלמים בקר
 שנים איכם חמשה עלתדים וחמשה
 כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אביהב בן
 זכן

ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן
 שדיאור קרבנו קערת כסף אחת שלשים
 ומאה מט'קלה מזרק אחד כסף שבעים
 של'ק בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
 בלולה בשמן למנוחה קף אחת עשרה זהב
 מלאה קטרת פר אחד בן בקר איך אחד כבש
 אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת

וּלְזָבוּחַ הַשְּׂלָמִים בַּקֹּרְבָּן שְׁנַיִם אֵילִם חֲמוֹשִׁי־אֵל.
 עֲתִידִים חֲמוֹשִׁיהַּ כַּבְּשִׂים בְּנֵי שְׁנָה חֲמוֹשִׁיהַּ זֶה קֶרֶבֶן
 אֶל־צֹרֵן בֶּן עֲדֵי־אֹר.

בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי זְשִׁיאַ לְבַנֵּי שִׁמְעוֹן שְׂלָמִי־אֶל
 בֶּן צֹרִישִׁדִי קָרְבָּנוֹ קִעְרַת כֶּסֶף אֹחֶזֶת שְׁלֹשִׁים
 וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֶק אֹחֶזֶת כֶּסֶף שִׁבְעִים
 שֶׁהֶקֶל בְּשֶׁהֶקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִכֵּלָּיִם סֹלֶת
 בְּכֹלֶה בְּשִׁמּוֹן לְמִנְחָה כֶּף אֹחֶזֶת עֶשְׂרֵה.
 זָהָב מִכֵּלָּה קִעְרַת פָּר אֹחֶזֶת בֶּן בָּקָר אֵי־ל
 אֹחֶזֶת כַּבֶּשׂ אֹחֶזֶת בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה שְׁעִיר
 עִזִּים אֹחֶזֶת לְחֻטָּאת וּלְזָבוּחַ הַשְּׂלָמִים בַּקֹּרְבָּן
 שְׁנַיִם אֵילִם חֲמוֹשִׁיהַּ עֲתִידִים חֲמוֹשִׁיהַּ כַּבְּשִׂים
 בְּנֵי שְׁנָה חֲמוֹשִׁיהַּ זֶה קֶרֶבֶן שְׂלָמִי־אֶל בֶּן
 צֹרִישִׁדִי

בַּיּוֹם הַשֵּׁשִׁי זְשִׁיאַ לְבַנֵּי גַד אֶל־סֶפֶד בֶּן דְּעֹוֹאֶל
 קָרְבָּנוֹ קִעְרַת כֶּסֶף אֹחֶזֶת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה.
 מִשְׁקָלָהּ מִזְרֶק אֹחֶזֶת כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁהֶקֶל
 בְּשֶׁהֶקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִכֵּלָּיִם סֹלֶת בְּכֹלֶה.
 בְּשִׁמּוֹן לְמִנְחָה כֶּף אֹחֶזֶת עֶשְׂרֵה זָהָב מִכֵּלָּה
 קִעְרַת פָּר אֹחֶזֶת בֶּן בָּקָר אֵי־ל אֹחֶזֶת כַּבֶּשׂ אֹחֶזֶת
 בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה שְׁעִיר עִזִּים אֹחֶזֶת לְחֻטָּאת
 וּלְזָבוּחַ הַשְּׂלָמִים בַּקֹּרְבָּן שְׁנַיִם אֵילִם חֲמוֹשִׁיהַּ.
 עֲתִידִים חֲמוֹשִׁיהַּ כַּבְּשִׂים בְּנֵי שְׁנָה חֲמוֹשִׁיהַּ זֶה
 קֶרֶבֶן אֶל־סֶפֶד בֶּן דְּעֹוֹאֶל

בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי זְשִׁיאַ לְבַנֵּי אֶפְרַיִם אֶל־שִׁבְמֹעַ
 בֶּן עֲמִיהוּד קָרְבָּנוֹ קִעְרַת כֶּסֶף אֹחֶזֶת שְׁלֹשִׁים
 וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֶק אֹחֶזֶת כֶּסֶף שִׁבְעִים
 שֶׁהֶקֶל בְּשֶׁהֶקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִכֵּלָּיִם סֹלֶת
 בְּכֹלֶה בְּשִׁמּוֹן לְמִנְחָה כֶּף אֹחֶזֶת עֶשְׂרֵה.
 זָהָב מִכֵּלָּה קִעְרַת פָּר אֹחֶזֶת בֶּן בָּקָר אֵי־ל
 אֹחֶזֶת כַּבֶּשׂ אֹחֶזֶת בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה שְׁעִיר
 עִזִּים אֹחֶזֶת לְחֻטָּאת וּלְזָבוּחַ הַשְּׂלָמִים בַּקֹּרְבָּן
 שְׁנַיִם אֵילִם חֲמוֹשִׁיהַּ עֲתִידִים חֲמוֹשִׁיהַּ כַּבְּשִׂים
 בְּנֵי שְׁנָה חֲמוֹשִׁיהַּ זֶה קֶרֶבֶן אֶל־שִׁבְמֹעַ בֶּן
 עֲמִיהוּד

בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי זְשִׁיאַ לְבַנֵּי מְנַשֶּׁה אֶמְלִי־אֶל בֶּן
 פְּדֵה־צֹרֵן קָרְבָּנוֹ קִעְרַת כֶּסֶף אֹחֶזֶת שְׁלֹשִׁים
 וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֶק אֹחֶזֶת כֶּסֶף שִׁבְעִים
 שֶׁהֶקֶל בְּשֶׁהֶקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִכֵּלָּיִם סֹלֶת
 בְּכֹלֶה בְּשִׁמּוֹן לְמִנְחָה כֶּף אֹחֶזֶת עֶשְׂרֵה זָהָב
 מִכֵּלָּה קִעְרַת פָּר אֹחֶזֶת בֶּן בָּקָר אֵי־ל אֹחֶזֶת כַּבֶּשׂ
 אֹחֶזֶת בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה שְׁעִיר עִזִּים אֹחֶזֶת לְחֻטָּאת

ולזבוח השלכמים בקר שנים אילם חמשה
עשרים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה

קרבתן גמליאל בן פדהצור

ביום התשיעי נשיא לבני בנימין אבידן בן
גדעני קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
בשימן למנוחה קף אחת לשנה זהב מלאה
קטרת פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד
בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת
ולזבוח השלכמים בקר שנים אילם חמשה
עשרים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה

קרבתן אבידן בן גדעני

ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן
עמישדי קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשימן למנוחה קף אחת לשנה
זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר איל
אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר
עזים אחד לחטאת ולזבוח השלכמים בקר
שנים אילם חמשה עשרים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן
עמישדי

ביום עשיתי לשיר יום נשיא לבני אשר
פגליאל בן עכרן קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת בלולה בשימן למנוחה קף אחד
לשנה זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר
עזים אחד לחטאת ולזבוח השלכמים בקר
שנים אילם חמשה עשרים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן פגליאל בן
עכרן

ביום שנים לשיר יום נשיא לבני נפתלי אחירע
בן עינן קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשימן למנוחה קף אחת לשנה זהב
מלאה קטרת פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת

ולדבוח השלכמים בקר שנים איכם וזמורה
 עלתדים זמורה כבשים בני שנה וזמורה זר.

קרבן אזירעל בן עינן

זאת וזנכת המזבוח ביום המושח אתו מאדת
 עשימי ישראל קערת כסף שנים עשרה
 בזרקו כסף שנים עשר כפות זהב שנים
 עשרה שלששים ומואה הקערה האחת כסף
 ושבעים המזרק האחד כל כסף הכלים אלפים
 וארבע מאות בשקל הקדש כפות זהב שנים
 עשרה מלאות קטרת עשרה עשרה הכהן
 בשקל הקדש כל זהב הכפות עשרים ומואה
 כל הכקר לעלה שנים עשר פרים איכם שנים
 עשר כבשים בני שנה שנים עשר ומזוזתם
 ושעירי עזים שנים עשר לזטאת וכל בקר
 זבח השלכמים עשרים וארבעה פרים איכם
 שנים עלתדים שנים כבשים בני שנה שנים
 זאת וזנכת המזבוח אזירי המושח אז
 ובבא משה אל אהל מועד לדבר אתו
 וישמע את הקול מדבר אליו מעל הכפרת
 אשר על ארץ העדות מבין שני הכרבים
 וידבר אליו

וידבר יהוה אל משה לאמור דבר אל אהרן
 ואמרת אליו בהעלותך את הנרות אל מול פני
 המזורה יאירו שבעת הנרות ויעש כן אהרן
 אל מול פני המזורה העלה נרותיה כאש
 צוה יהוה את משה וזה מעשה המזרה מקשה
 זהב עד ירכה עד פרוזה מקשה הוא כמראה
 אשר הראה יהוה את משה כן עשה אדת
 המזרה

וידבר יהוה אל משה לאמור קח את הלויים
 מתוך בני ישראל וטהרת אתם וכה תעשה
 להם לטהרם הנה עליהם מזוזה וקח אתם והעבירו
 תער על כל בשרם וכבסו בגדיהם והטהרו
 וקחו פר בן בקר ומזוזתו סלת כלובד
 בשמן ופר שני בן בקר תקח לזטאת
 והקרבת את הלויים לפני אהל מועד והקדש
 את כל עדת בני ישראל והקרבת את הלויים
 לפני יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם
 על הלויים והניח אהרן את הלויים תנופת
 לפני יהוה מאת בני ישראל ודיו לעבד
 את עבדת יהוה והלויים יסמכו את ידיהם
 על ראש הפרים ועשה את האחד וזטאת

ואת האזוד עליה ליהוה לכפר על כל הלויים
 והעבודת את הלויים לפני אהרן וכפני בני
 והנפת אתם תנופה ליהוה והנכרת את
 הלויים מתוך בני ישראל והיו כל הלויים
 ואחרי כן יבאו הלויים לעבד את אהל מועד
 ושרת אתם והנפת אתם תנופה כי נדעלים
 נתלים המה לי מתוך בני ישראל תחזת פשרת
 כל רחם בכור כל מבני ישראל לקחתי אתם
 לי כי כל בכור בבני ישראל בארם ונבהמה
 ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי
 אתם לי ואקח את הלויים תחזת כל בכור בבני
 ישראל ואתנה את הלויים נתלים באהרן
 וכבניו מתוך בני ישראל לעבד את עבודת
 בני ישראל באהל מועד וככפר על בני
 ישראל ולא יהיה בבני ישראל נזף בגש
 בני ישראל אל הקדש ועל משה ואהרן
 וכל עדת בני ישראל כלום ככל אשר צוה
 יהוה את משה כלום כן עשו כלם בני
 ישראל ויתרשאו הלויים ויכבסו בגד ידם
 ונזף אהרן אתם תנופה לפני יהוה וכפר
 על ידם אהרן כשחרם ואחרי כן באו הלויים
 לעבד את עבדתם באהל מועד לפני אהרן
 וכפני בניו כאשר צוה יהוה את משה על
 הלויים כן עשו להם וידבר יהוה
 אל משה לאמר זאת אשר כלום מוכן חמוש
 ועטרים שנה ומעלה יבוא לצבא צבא בעבודת
 אהל מועד ומוכן חמושים שנה ישוב מצבא
 העבדה ולא יעבד עוד ושרת את אחיו באהל
 מועד לשמר משמרת ועבדה לא יעבד ככה
 תעשה כלום במשמרתם
 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנת
 השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון
 לאמר ועשו בני ישראל את הפסח במועד
 בארבעה עשר יום בחדש הזה בין הערבים
 תעשו אתו במעדרו ככל חקתי וככל משפט
 תעשו אתו וידבר משה אל בני ישראל לעשת
 הפסח ועשו את הפסח בראשון בארבעה
 עשר יום בחדש בין הערבים במדבר סיני
 ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני
 ישראל ויהי אנשים אשר היו שבאים לנפש
 אדם ולא יכלו לעשת הפסח ביום ההוא
 ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא

וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הַהֵמָּה אֲכִלּוּ אֶת־זֶרְעוֹ שְׂמֵי הַשָּׁמַיִם
 לִנְפֹשׁ אָדָם לָמָּה נִגְרַע לְבַלְעָתִי הַקָּרִיב אֶת־
 קֶרְבֶּן יְהוָה בְּמוֹעֲדוֹ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ
 אֲכֹלֵם מוֹשֶׁה עֲמַדוּ וְאַשְׁמַעְתֶּם אֹתָם יְהוָה
 לָכֶם

וַיֹּדְבֵר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי יִהְיֶה שֹׂמֵא לְנַפְשׁוֹ
 אוֹ בַדְרֵךְ רֹחֵקָה לָכֶם אוֹ לְדַרְתֵּיכֶם וְעָשְׂתָה
 פֶּסַח לִיהוָה בַּחֲדָשׁ הַשְּׁנִי בַּאֲרְבַּעַת עָשָׂר
 יוֹם בֵּין הָעָרְבִים יֵעָשׂוּ אֹתוֹ עַל־מִצּוֹת וּמִרְרִים
 יֹאכְלֵהוּ לֹא יִשְׁאִירוּ מִמֶּנּוּ עֵד בִּקְרָא וְעֵצֶם
 לֹא יִשְׁבְּרוּ בּוֹ כִּכְל וְזָקַת הַפֶּסַח יֵעָשׂוּ אֹתוֹ
 וְהָאִישׁ אֲשֶׁר הוּא שְׂהוּר וּבַדְרֵךְ לֹא הָיָה
 וְזָדַל לְעֵשְׂוֹת הַפֶּסַח וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא
 מֵעַמְּמִיָּה כִּי־קֶרְבֶּן יְהוָה לֹא הִקְרִיב בְּמוֹעֲדוֹ
 חֲטָאוֹ יִשְׂאֵל הָאִישׁ הַהוּא וְכִי יָצוּר אֶתְכֶם אֲרָ
 וְעָשְׂתָה פֶּסַח לִיהוָה כִּזְקַת הַפֶּסַח וּכְמִשְׁפַּטּוֹ
 כֹּךְ יֵעָשְׂתָה זָקָה אֲזַחַת יִהְיֶה לָכֶם וּלְגֹר וּלְאֲזַרְחָ
 הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַקָּדִים אֶת־

הַמִּשְׁכָּן כִּסֵּה הָעֵצִים אֶת־הַמִּשְׁכָּן לֹא־הֵלַל הַעֲלֹת
 וּבַעֲרֵב יִהְיֶה עַל־הַמִּשְׁכָּן כַּמִּרְאָה אִשׁ עַד־
 בִּקְרָא כֹךְ יִהְיֶה תְּמוּדָה הָעֵצִים יִכְסֹּנוּ וּמִרְאָה אִשׁ
 לִיכֹה וּכְפִי הַעֲלֹת הָעֵצִים מוֹעֵל הָאֵהֶל וְאֲחֵרֵי
 כֹךְ יִסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְמַהוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכֹּן
 שֵׁם הָעֵצִים שָׁם יִחְזוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל עַל־פִּי יְהוָה
 יִסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל־פִּי יְהוָה יִחְזוּ כִּלְיָיִם
 אֲשֶׁר יִשְׁכֹּן הָעֵצִים עַל־הַמִּשְׁכָּן יִחְזוּ וּבַהָאָרֶץ
 הָעֵצִים עַל־הַמִּשְׁכָּן יָמִים רַבִּים וְשָׁמְרוּ בְנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה וְכֹל יִסְעוּ וַיֵּשׂ
 אֲשֶׁר יִהְיֶה הָעֵצִים יָמִים מִסְפָּר עַל־הַמִּשְׁכָּן עַל־
 פִּי יְהוָה יִחְזוּ וְעַל־פִּי יְהוָה יִסְעוּ וַיֵּשׂ אֲשֶׁר יִהְיֶה
 הָעֵצִים מוֹעֲרֵב עַד־בִּקְרָא וְנִעְלָה הָעֵצִים בְּבִקְרָא
 וְנִסְעוּ אוֹ יוֹמָם וּלְיָמָה וְנִעְלָה הָעֵצִים וְנִסְעוּ אוֹ
 יָמִים אוֹ רֹחֵשׁ אוֹ יָמִים בַּהָאָרֶץ הָעֵצִים עַל־
 הַמִּשְׁכָּן לְשִׁכֹּן עֲלֵיו יִחְזוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְכֹל־
 יִסְעוּ וּבַהָעֲלֹתוֹ יִסְעוּ עַל־פִּי יְהוָה יִחְזוּ וְעַל־פִּי
 יְהוָה יִסְעוּ אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה שְׁמְרוּ עַל־פִּי
 יְהוָה בְּיַד מוֹשֶׁה

וַיֹּדְבֵר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר עָשְׂתָה לְךָ שְׂדֵה־
 חֲצוּצָה כִּסְפָה מִקֶּשֶׁה תַעֲשֶׂה אֹתָם וְהָיוּ לְךָ
 לְמוֹקְרֵי הָעֲדָה וּלְמוֹסַעֵי אֶת־הַמִּזְבְּחוֹת וְתִקְעוּ בָהֶן
 וְזוֹעֲדוּ אֵלֶיךָ כֹּל הָעֲדָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד

ואם באותת יתקעו וזעידו אכ"ך הנשיאים
 ראשי אכ"פי ישראל ותקעלם תרועה ונסעו
 המוזנות הזנים קדמה ותקעלם תרועה
 שנית ונסעו המוזנות הזנים תיבנה תרועה
 יתקעו למסעיהם ובהקהיל את הקהל
 תתקעו ולא תרעו ובני אהרן הכהנים יתקעו
 בוצצרות והיו לכם לזקת עולם לדרתיכם
 וכי תבאו ממצומה בארצכם על הצר הצר
 אתכם והרעתם בוצצרת וזכרתם כפני
 יהיה אלהיכם וזועלעתם מאיביכם וביום
 שמוחתכם וכוועדיכם ובראשי וזשכם
 ותקעלם בוצצרת על כל עלתיכם ועל זבחי
 שכימכם והיו לכם לזכרון כפני אלהיכם
 אני יהוה אלהיכם

יהי בעיני השנית בחדש השני בעשרים
 בחדש זעלה הענין מעל משכן העדת ונסעו
 בני ישראל למסעיהם ממדבר סיני וישכן
 הענין במדבר פארן ונסעו בראשנה על פי
 יהוה ביד משה ויסע דגל מוזנה בני יהודה
 בראשנה לצבאתם ועל צבאן צרשון בן
 עמינדב ועל צבא משה בני יששכר נתנאל
 בן צוער ועל צבא משה בני זבולן אליאב
 בן חכץ והורד המושכן ונסעו בני ארשון ובני
 מררי נשיאי המושכן ונסע דגל מוזנה ראובן
 לצבאתם ועל צבאו אחיצור בן טדיאור ועל
 צבא משה בני שמועון שלכמיאל בן צורישדי
 ועל צבא משה בני גד אכיסף בן דעואל
 ונסעו הקהתים נשיאי המקדש ותקימו את
 המושכן עד באם ונסע דגל מוזנה בני
 אפרים לצבאתם ועל צבאו אחישמע בן
 עמייהוד ועל צבא משה בני מנשה גמליאל
 בן פדחצור ועל צבא משה בני בנימין אבידן
 בן גרעוני ונסע דגל מוזנה בני דן מאספ
 ככל הכוזנת לצבאתם ועל צבאו אחיעזר
 בן עמישדי ועל צבא משה בני אשר פגעאל
 בן עכרן ועל צבא משה בני נפתלי אחירע
 בן עינן אלה מסעלי בני ישראל לצבאתם
 ויסעו
 ויאמר משה כחבב
 בן רעואל המדיני וזתן משה נסעים אצלחלו
 אכל הכוקום אשר אמר יהוה אתו ארנן לכם
 ככה אתנו והשבנו לך כי יהוה דבר טוב עכ
 ישראל ויאמר אלני לא אכך כי אם אכ ארשי

ואל מוכרתי אכך ויאמר אל לא תעזב אדני
 כי על כן ידעת ונתתו במדבר והיית כלני
 לעלמים והיה כי תלך עמנו והיה הטוב ההוא
 אשר ישיב יהוה עמנו והטובנו לך ויסעו מיהר
 יהוה דרך שלשת ימים וארוץ בריית
 יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור
 להם מנוחה וענן יהוה עליהם ימים בלסעם
 מן המנוחה ויהי בלסע הארץ ויאמר משה קומה יהוה ופצו איבין ועלו
 מושבך מופניך ובנוחה יאמר שובה יהוה
 רבבות ארפי ישראל
 ויהי העם כמתאננים רע נאנני יהוה וישמע
 יהוה ויחר אפו והבער במ אש יהוה והאכל
 בקצה המנוחה ויצעק העם אל משה ויתפלל
 משה אל יהוה ותשקע ראש ויקרא שם
 המקום ההוא תבערה כי בער ראש במ אש
 יהוה והאספסוף אשר בקרבן התאוה תאוה
 וישבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו כי
 יאכלנו בשר זכרנו את הדגה אשר נאכל
 במצרים וזנם את הקטלים ואת האנשים
 ואת החזיר ואת הבצלים ואת השומים ועתה
 נפשנו יבשה אין כל בלתי אכל המן עינינו והמן
 כזרע גד הוא ועינו כעין הברבור שטו דהעם
 ולקטו ושחזו ברוחים או דכו במדבר ובשלו
 בפרור ועשו אתנו עגות והיה טעמו כטעם
 לשד השמן וברדת הטל על המנוחה לילה
 ירד המן עליו וישכוע משה את העם בכד
 למשפחתיו איש לפתח אהבו ויחר אף יהוה
 מאד ובעני משה רע ויאמר משה אל יהוה
 למה הרעת לעבדך ולמה לא מיצתי רץ בעיניך
 לשום את משה כל העם הזה עלי דאנני
 הריתי את כל העם הזה אם אנני יבדתי
 כי תאמר אלי שאהו בזיקך כאשר ישא
 האמן את הילק על האדמה אשר נשבעת
 לאבותי מאין לי בער לתת לכל העם הזה
 כי יבכו עלי לאמר תנה לנו בשר ולאכלנו
 לא אוכל אנני לבדי לשאת את כל העם
 הזה כי כבד מוכני ואם ככד את עשרה כמי
 הרגני לא הרג אם כזאתי רץ בעיניך ואל אראה
 ברעתי
 ויאמר יהוה אל משה אספה לי שבעים איש
 מן קני ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם

וישטרו ולקחזת אתם אל אהל מועד והתעלבו
 עם עבדך וירדתי ודברתי עמך שם ואשכחני
 מן הרוח אשר עליך ועמתי עליהם ותשא אתך
 במשאל העם ולא תשא אתה לבדך ואכל העם
 תאמר התקדשו למוזר ואכלתם בשר כי בנייתם
 באזני יהוה לאמר מי יאכלנו בשר כי טוב כִּי־נִי
 במצרים ונתן יהוה לכם בשר ואכלתם לא יום
 אחד תאכלו ולא ימים ולא חמשה ימים ולא
 עשרה ימים ולא עשרים יום עד וחדש ימים עד
 אשר ילא מאתכם והיה לכם לראי עץ כינאסנת
 את יהוה אשר בקרבכם ותבנו כפניו לאמר
 כמה זה ילאנו ממצרים ויאמר משה: שִׁשׁ
 כמות אלה רגלי העם אשר אלני בקרבנו והתה
 אמרת בשר אתך להם ואכלו וחדש ימים תאכל
 ובקר ישחט להם ומוצא להם אם את כל דג
 הים יאסף להם ומוצא להם

ויאמר יהוה אל משה הרי יהוה תקצר עתה
 תראה היקר דברי אם לא יוצא משה וידבר
 אל העם את דברי יהוה ויאסף שבועים איש
 מוקני העם ויעמד אתם סביבת האהל וירד
 יהוה בענן וידבר אליו ויאמנו מן הרוח אשר
 עליו ויתן על שבועים איש חוקים וירד כבוד
 עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו וישארו שבע
 אנשים במוצא שם האחד אלדד ושם השני
 מידד ותנוז עליהם הרוח והמה בכתבים ולא
 יצאו האלה ויתנבאו במוצא וירץ הצער ויצא
 למשה ויאמר אלדד ומידד מתנבאים במוצא
 ועץ יהושע בן נון משרת משה מבוחריו ויאמר
 אדני משה כללם ויאמר לו משה המקנה
 אתה לי וכי יתן כל עם יהוה לביאים כי יתן
 יהוה את רוחו עליהם ויאסף משה את
 המוצא הוא וזקני ישראל ורוח נסע מאת
 יהוה ויצא עיבויים מן הים וישע על המוצא כדרך
 יום כה וכדרך יום כה סביבות המוצא וכאמתים
 על פני הארץ ויקם העם כל היום ההוא וכל
 הכילה וכך יום המוצא ויאספו את השכל
 המועים אסף עשרה חבורים וישטחו להם
 שיטוח סביבות המוצא הנשר עודנו בין שניהם
 שרם יכרת ואף יהוה חרה בעם ויך ידו
 בעם מכה רבה מאד ויקרא את שם המקום
 ההוא קברות התאוה כי שם קברו את העם
 המתאוים מקברות התאוה נסעו העם חצרות

ויהיו בחצרות

ותדבר מרים ואהרן במושה על כל אדוות
האשה הכשית אשר לקח כי אשה כשית
לקח ואמרו הרק אך במושה דבר יהוה
הלא גם בנו דבר וישמעו יהוה ויהוה
מושה עליו מאד מכל האדם אשר על פני
האדמה ויאמר יהוה פתאום

אל מושה ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם
אל אהל מועד ויצאו שלשתם וירד יהוה
בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן
ומרים ויצאו שניהם ויאמר שמועו לא דברי
אם יהיה נביאכם יהוה במראה אליו אתודע
בזכותם אדבר בו לא כן לעבדי משה בכל ביתי
לאמון הוא פה אל פה אדבר בו ומראה וכל
בוזית ותמזת יהוה יביש ומדוע לא יראתם
לדבר בעבדי במושה ויחזר אף יהוה במ וילך
והענן סר מעל האהל והנה מרים מצרעת
כשילצ ויפץ אהרן אל מרים והנה מצרעת
ויאמר אהרן אל משה בי אדני אל לא תשנה
עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו אל
לא תהי כמות אשר בצאתו מרוזם אמו ויאכל
וחצי בשירו ויעלק משה אל יהוה לאמר אל לא
רפא לא כל

ויאמר יהוה אל משה ואביה ירק ירק בפניה
הלא תכלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים
מחוץ כמוחצה ואחזר תאסף ותסגר מרים
מחוץ כמוחצה שבעת ימים והעם לא נסע
עד האסף מרים ואחזר נסעו העם מוהצרות
ויחזרו במדבר פארן

וידבר יהוה אל משה לאמר שלח כח אנשים
ויתרו את ארץ כנען אשר אנכי נתן לבני ישראל
איש אחד איש אחד אחד למטה אבותיו תשלחו
כח נשיא בהם וישלח אתם משה ממדבר
פארן על פי יהוה כלם אנשים ראשי בני
ישראל המה ואכה עימותם למושה ראובן
שמעון בן זמור למושה שמעון שפט בן חורי
למושה יהודה כלב בן יפנה למושה יששכר
יאאל בן יוסף למושה אפרים הושע בן נון
למושה בנימין פלטי בן רפוא למושה זבולן
גדיאל בן סודי למושה יוסף למושה מנשה
גדי בן סוסי למושה דן עמיאל בן גמלי למושה
אשר סתור בן בוכאל למושה נפתלי גמלי בן

ופסי למוטה גד לאואל בן מני אכר. שימות
 האנשים אשר שכחו משה לתור את הארץ
 ויקרא משה להועיל בן זון יהושע וישלח
 אתם משה לתור את הארץ כנען ויאמר אליהם
 עלו זה בנגב ועלייתם את ההר וראיתם את
 הארץ מה היא ואת העם הישב עליה החזק
 הוא הרפה המעט הוא אם רב ומה הארץ
 אשר הוא ישב בה הטובה הוא אם רעה
 ומה הערים אשר הוא ישב בהנה הנמוגים
 אם במבצרים ומה הארץ השמנה הוא אם
 רזה היש בה עץ אם אין וד. הנחזקתם
 ולקוחתם מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים
 ועלו ויתרו את הארץ מן הדבר עץ עד רחב
 כנא חמת ועלו בנגב ויבא עד חברון ושם
 אחימן עשוי ותלכו ילדי הענק וחברון שבע
 שנים נבנתה לפני עץ מצרים ויבאו עד חזל
 אשכול ויכרתו בושים זמורה ואשכול ענבים אחד
 וישארו במוט בענבים ומן הרמלים ומן התאנים
 למקום ההוא קרא חזל אשכול על אדות
 האשכול אשר כרתו משם בני ישראל אכלו
 וישבו מתור הארץ מקץ ארבעים יום וילכו
 ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני
 ישראל אל מדבר פארן קדשה וישבו אתם
 דבר ואת כל העדה ויראום את פרי הארץ
 ויספרו לו ויאמרו באנו אל הארץ אשר
 שוכחנו וגם זאת חלב ודבש היא וזה פריה
 אפס כי עז העם הישב בארץ והערים בצורות
 גדנות מאד וגם ילדי הענק ראינו שם למלך
 ישב בארץ הגב והחזתי והיבסתי וד. אמרו
 וישב בהר והכנעני יושב על הים ועל יד
 הירדן ויהס כלב את העם אל משה ויאמר
 עלה נעלה וירשנו אתה כי יכול לנוכל לר.
 והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא נוכל
 לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו ויעזבו
 דבת הארץ אשר תרו אתה אל בני ישראל
 לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה
 ארץ אכלת יושביה הוא וכל העם אשר
 ראינו בתוכה אנשי מדות ושם ראינו את
 הנפילים בני ענק מן הנפילים ונדי בעינינו
 כחזבים וכך היינו בעיניהם ותשא כל העדה
 ויתנו את קולם ויבכו העם בכליכה הדות
 ויבכו על משה ועל אהרן כל בני ישראל

ויאמרו אלהם כל העדה לו מתנו בארץ
 מצרים או במדבר הזה לו מתנו יהוה
 מביא אתנו אל הארץ הזאת לנצל בזרע
 נשיתנו ונשפנו יהיו לבנו הלוא טוב לנו שוב
 מצרימה ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש
 ונשובה מצרימה ויפכל משה ואהרן על
 בנייהם לפני כל קהל עדת בני ישראל ויהושע
 בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ
 קרעו בגדיהם ויאמרו אל כל עדת בני
 ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור
 אתה טובה הארץ מאד מאד אם רפץ בנו
 יהוה והביא אתנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו
 ארץ אשר הוא זבת חלב ודבש אך ביהוה
 אל תמרדו ואתם אל תיראו את עם הארץ
 כי כחמנו הם סר צלם מעליהם ויהוה איתנו
 אל תיראם ויאמרו כל העדה כראום אתם
 באבנים וכבוד יהוה נראה באהל מועד אל
 כל בני ישראל

ויאמר יהוה אל משה עד אנה ינאצני העם
 הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האותות
 אשר עשיתי בקרבם אכלנו בדבר ואור שני
 ואעטיה אתך כגוי גדול ועצום מבינו ויאמר
 משה אל יהוה ושמעו כוצרים כי העלית
 בכוח את העם הזה מקרבם ואמרו אל
 וישב הארץ הזאת שמעו כי אתה יהוה
 בקרב העם הזה אשר עין בעין נראה אתה
 יהוה ועננך עמד עליהם ובעמוד ענן אתה הלך
 לפניהם יום ובעמוד אש לילה והמתה את
 העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו
 את שמעך לאמר מבלתי יכלת יהוה להביא
 את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם
 וישחזם במדבר ועתה יגדל נא כח ארצי
 כאשר דברת לאמר יהוה ארך אפים ורחום
 נשא עון ופשע ונקה לא ינקה פקד עון אבות
 על בנים על שלשים ועל רבעים סלח נא לעון
 העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם
 הזה ממצרים ועד הנה ויאמר יהוה סלחתם
 כדברך ואולם חי אני ומלא כבוד יהוה את
 כל הארץ כי כל האנשים הראים את כבודי
 ואת אתתי אשר עשיתי במצרים ובמדבר
 וינסו אתי זה עשר פעמים ונא שמעו בקולי
 אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבותם

וכל מנאצי לא יראוה ועבדי כלב עקב
 היתה רוח אחרת עמו ויבוא אחרי והביאתו
 אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה
 והעמלקי והכנעני ישיב בעמק מוזר פלו וסעו
 לכם המדבר דרך ים סוף
 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר עד
 מתי לעדה הרעה הזאת אשר המה מלינים
 עלי את תלנות בני ישראל אשר המה מלינים
 עלי שמועתי אביר אלהם וזי אני נאם יהוה
 אם לא כאשר דברתם באזני כן אעשה לכם
 במדבר הזה יפלו פגריכם וכל פקדיכם לכל
 מספרכם מבן עשרים שנה ומעלה אשר
 הליתם עלי אם אתם תבאו אל הארץ אשר
 נשאתי את ידי לשיכן אתכם בה כי אם קלב
 בן יפנה והושע בן נון וטפכם אשר אמרתם
 לבו יהיה והביאתי אתם וידעו את הארץ
 אשר מאסתם בה ופגריכם אתם יפלו במדבר
 הזה ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים
 שנה ונשאו את זנותיכם עד תם פגריכם
 במדבר במספר הימים אשר תרתם את
 הארץ ארבעים יום יום כשנה יום לשנה
 תשאו את עונתיכם ארבעים שנה וידעתם
 את תנואתי אני יהוה דברתי אם לא זאת
 אעשה לכל העדה הרעה הזאת הנועדים עלי
 במדבר הזה יתמו ושים ימותו והאנשים אשר
 שלח משה לתור את הארץ וישבו ויבאו
 עליו את כל העדה להושיא דבה על הארץ
 וימותו האנשים מוצאי דבת הארץ רעה במנפה
 לפני יהוה והושע בן נון וכלב בן יפנה וזי
 מן האנשים ההם ההלכים לתור את הארץ
 וידבר משה את הדברים האלה אל כל בני
 ישראל ויתאבלו העם מאד וישכמו בבקר
 ועלו אל ראש ההר לאמר הננו ועלינו אל
 המקום אשר אמר יהוה כי חטאנו ויאמר
 משה כמה זה אתם עברים את פי יהוה
 והוא לא תצלוהו אל תעלו כי איך יהוה
 בקרבכם ולא תנצפו לפני איביכם כהעמלקי
 והכנעני שים לפניכם ונפלתם בחרב כי על
 כן עיבתם מאחרי יהוה ולא יהיה יהוה
 עמוכם ויעפלו לעלות אל ראש ההר וארון
 ברית יהוה ומשה לא משו מקרב המחנה
 וירד העמלקי והכנעני הישיב בהר ההוא

י"כום ויכתום עַד הַחֲרוֹמָה
 וידבר יהוה אל מֹשֶׁה לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תָבֹאוּ אֶל אֶרֶץ
 מוֹשְׁבֵי־בְתֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וְעָשִׂיתֶם
 אֲשֶׁה לִיהוֹה עֹלָה אוֹ זֶבַח כַּפְלֵא נֹדֵד אוֹ
 בְּדָבָה אוֹ בַמִּעֲדֵיכֶם לַעֲשׂוֹת רִיחַ נִיחֹחַ
 לַיהוֹה מִן הַבֶּקֶר אוֹ מִן הַצֹּאֵן וְהִקְרִיב
 הַמִּקְרִיב קִרְבָּנוֹ לַיהוֹה מִנְזַח סֹלֶת לְשֵׁרוֹן בָּנוֹל
 בְּרִבְעֵית הַהֵיזָן שְׁמוֹן וַיִּין לְנֶסֶךְ רִבְעֵית הַהֵיזָן
 תַּעֲשֶׂה עַל הָעֹלָה אוֹ לְזֶבַח כַּכֶּשֶׁת הָאֶחָד
 אוֹ לֶאֱמֹל תַּעֲשֶׂה מִנְזַח סֹלֶת שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
 בְּכוֹלָה בְּשִׁמֹן שְׁלֹשִׁית הַהֵיזָן וַיִּין לְנֶסֶךְ שְׁלֹשִׁית
 הַהֵיזָן תִּקְרִיב רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוֹה וְכִי תַעֲשֶׂה בֶן
 בֶּקֶר עֹלָה אוֹ זֶבַח כַּפְלֵא נֹדֵד אוֹ שְׁלֵמוֹת
 לַיהוֹה וְהִקְרִיב עַל בֶּן הַבֶּקֶר מִנְזַח סֹלֶת
 שְׁלֹשִׁה עֶשְׂרֹנִים בָּנוֹל בְּשִׁמֹן חֲצִי הַהֵיזָן וַיִּין
 תִּקְרִיב לְנֶסֶךְ חֲצִי הַהֵיזָן אֲשֶׁה רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוֹה
 כֹּכַה יַעֲשֶׂה לְשׂוֹר הָאֶחָד אוֹ לֶאֱמֹל הָאֶחָד
 אוֹ לְשֶׁה בַכֶּשֶׁתִּים אוֹ בַעֲזִים כַּמִּסְפָּר אֲשֶׁר
 תַּעֲשֶׂה כֹכַה תַּעֲשֶׂה לְאֶחָד כַּמִּסְפָּרם כָּל הָאֶחָד
 יַעֲשֶׂה כֹכַה אֵת אֱלֹהֵי לַהֲקָרִיב אֲשֶׁה רִיחַ נִיחֹחַ
 לַיהוֹה וְכִי יִגֹּר אֶתְכֶם גָּר אוֹ אֲשֶׁר בְּתוֹכְכֶם
 לְדַרְתֵיכֶם וְעָשִׂה אֲשֶׁה רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוֹה:
 כַּאֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כֵן יַעֲשֶׂה הַקָּהָל חֻקָּה אֶחָד
 לָכֶם וּלְגֵר הַגָּר חֻקָּת עוֹלָם לְדַרְתֵיכֶם כִּכֶם
 כִּגְר יִהְיֶה לְפָנָי יְהוֹה תוֹרַת אֶחָד וּמִשְׁפָּט אֶחָד
 יִהְיֶה לָכֶם וּלְגֵר הַגָּר אֶתְכֶם
 וידבר יהוה אל מֹשֶׁה לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם בְּבֹאֲכֶם אֶל אֶרֶץ
 אֲשֶׁר אֲנִי מְבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה וְהָיָה בְּאֶחְלָכֶם
 מִלְחָמָה אֶרֶץ תְּרִימוֹת תְּרֹמֶה לַיהוֹה רִאשִׁית
 עֲרֹסְתֶכֶם וְחֵלֶה תְּרִימוֹת תְּרֹמֶה כַּתְּרֹמֹת אֶרֶץ
 כֵּן תְּרִימוֹת אֶתְהָ מְרִאשִׁית עֲרֹסְתֵיכֶם תִּדְתְּנוּ
 לַיהוֹה תְּרֹמֶה לְדַרְתֵיכֶם וְכִי
 תִשְׁגֹּוּ וְלֹא תַעֲשֶׂוּ אֵת כָּל הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה:
 אֲשֶׁר דַּבֵּר יְהוֹה אֶל מֹשֶׁה אֵת כָּל אֲשֶׁר
 צִוָּה יְהוֹה אֲלֵיכֶם בְּיַד מֹשֶׁה מִן הַיּוֹם אֲשֶׁר
 צִוָּה יְהוֹה וְהִלָּאָה לְדַרְתֵיכֶם וְהָיָה אִם מַעֲלִינוּ
 הָעֵדָה נְעִשְׂתָה לְשִׁגְגָה וְעָשִׂוּ כָּל הָעֵדָה:
 פֶּר בֶּן בֶּקֶר אֶחָד לַעֹלָה לְרִיחַ נִיחֹחַ לַיהוֹה
 וּמִנְזָחוֹ וְנִסְכוֹ כַּמִּשְׁפָּט וְשִׁעִיר עִזִּים אֶחָד
 לְחֹטֵת וּכְפָר הַכֹּהֵן עַל כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

ונסלח להם כי שגגה הוא והם דב' אב
 את קרבנם אשר ליהוה וזמלתם כלפני
 יהוה על שגגתם ונסלח לכל עדרת בני
 ישראל וכג' הג' בתוכם כי לכל ד' עם
 בשגגה ואם נפש אחת תזמ'א
 בשגגה והקריבה ע' בת שגגתה לזמלת וכפר
 הכהן על הנפש השגגת בזמ'אה בשגגה לפני
 יהוה לכפר עליו ונסלח לו האזרח בבני
 ישראל וכג' הג' בתוכם תורה אחת יהיה
 לכם לעשה בשגגה והנפש אשר תעשה
 ביד רמה מן האזרח ומן הג' את יהוה הוא
 כגדף וזכרתה הנפש ההוא מקרב עמה כי
 דבר יהוה בזה ואת מצותי הפר הכרתה
 תכרת הנפש ההוא עונה בה

ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקושש
 עצים ביום השבת ויקריבו אתו המצאים אהו
 מקושש עצים אל משה ואל אהרן ואל כל
 העדה ויזיחו אתו במשמר כי לא פרש מה
 לעשה לו ויאמור יהוה אל
 משה מות יומת האיש רגום אתו באבנים
 כל העדה כחוף למחנה וישיאו אתו כל העדה
 אל מחוף למחנה וירגמו אתו באבנים וימת
 כאשר צוה יהוה את משה

ויאמור יהוה אל משה לאמור דבר אל בני
 ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציפת
 על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציפת
 הכסף פתיל תכלת והיה לכם לציפת וראיתם
 אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשייתם
 אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם
 אשר אתם זנים אחריהם למועץ תזכרו
 ועשייתם את כל מצותי והייתם קדשים
 לאלהיכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי
 אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
 אני יהוה אלהיכם

ויקח קרוח בן יצהר בן קהת בן לוי ודדון
 ואבירם בני אליאב ואון בן פלתי בני ראובן
 ויקמו לפני משה ואנשים מבני ישראל
 חמשים ומאתים נשיאי עדה קראי מועד
 אנשי שם ויקהלו על משה ועל אהרן ויאמרו
 אלהים רב לכם כי כל העדה כלם קדשים
 ובתוכם יהוה ומדוע תתנשאו על קהל יהוה
 וישמע משה ויפל על פניו וידבר אל קרוח

ואל כל עדתו לאמר בקר וידע יהוה את
 אשר לו ואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר
 יבחר בו יקריב אליו זאת עשו קרוז כלכם
 מוחזות קרוז וכל עדתו ותנו בהן אש ושימו
 עליהן קטרת לפני יהוה מוזר והיה האיש
 אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב לכם בני לוי
 ויאמר משה אל קרוז שביעו נא בני לוי
 המעט כוכם כי הנבדיל אלהי ישראל אתכם
 מועדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד
 את עבדת משיכן יהוה ולעמד לפני העדה
 לשרתם ויקרב אתך ואת כל אחיך בני לוי
 אתך ובקשתם גם כהנה לכן אתה וכל עדתך
 הנעדים על יהוה ואהרן כיה הוא כי תבינו
 עליו וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם
 בני אליאב ויאמרו נא נעלה המעט כי
 העליתנו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו
 במדבר כי תשתייר עלינו גם השתרר אף
 לא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותתן
 לנו צדקות עדה ופרם העיני האנשים ההם
 תזקר לא נעלה ויזר למשה מאד ויאמר
 אל יהוה אל תקן אל מוחזתם לא חמור אחד
 מהם נשיאתי ולא הרעתי את אחד מהם
 ויאמר משה אל קרוז אתה וכל עדתך היו
 לפני יהוה אתה והם ואהרן מוזר וקרוז איש
 מוחזתו ונתתם עליהם קטרת והקרבתם
 לפני יהוה איש מוחזתו חמושים ומאיתים
 מוחזת ואתה ואהרן איש מוחזתו ויקרוז
 איש מוחזתו ויתנו עליהם אש ושיכוז
 עליהם קטרת ועמדו פתח אהל מועד ומשה
 ואהרן ויקהל עליהם קרוז את כל העדה אל
 פתח אהל מועד וירא כבוד יהוה אל כל
 העדה וידבר יהוה אל משה
 ואל אהרן לאמר הבדלו מתוך העדה הזאת
 ואכלה אתם כרגע ויפלו על פניהם ויאמרו
 אל אלהי הרוחות לכל בשר האיש אחד
 יחטא ועל כל העדה תקיף וידבר
 יהוה אל משה לאמר דבר אל העדה לאמר
 העלו מסביב למשיכן קרוז דתן ואבירם ויקם
 משה ויכך אל דתן ואבירם וילכו אחרי זקני
 ישראל וידבר אל העדה לאמר סורו נא
 מעל אהלי האנשים הרשעים האלה ואל
 תגעו בכל אשר להם פן תספו בכל חטאתם

ויעלו מעל משכן קרוח דתן ואבירם מסביב
 ודתן ואבירם יצאו נצבים פתח אהל מועד
 ונשיהם ובניהם ושפם ויאמר משה בזאת
 תדעון כי יהוה שלחני לעשות את כל המעשים
 האלה כי לא מלבי אם כמות כל האדם ימותון
 אלה ופקדת כל האדם יפקד עליהם כי לא
 יהוה שלחני ואם נראה ירא יהוה ופצתה
 האדמה את פיה ובלעה אתם ואת כל אשר
 להם וירדו וזים שאלה וידעתם כי נאצו
 האנשים האלה את יהוה ויהי נכלתו לדבר
 את כל הדברים האלה ותבקע האדמה
 אשר תחתיהם ותפתח הארץ את פיה ותבלע
 אתם ואת בתיהם ואת כל האדם אשר לקרוח
 ואת כל הרכוש וירדו הם וכל אשר להם
 וזים שאלה ותכס עליהם הארץ ויאבדו
 כותוך הקהל וכל ישראל אשר סביבתיהם
 נסו לקלם כי אמרו פן תבלענו הארץ ואלו
 יצאה מאת יהוה ותאכל את הזכושים ומאתים
 איש מקרבי הקטרת וידבר
 יהוה אל משה לאמר אמר אל אלעזר בן
 אהרן הכהן וירם את המזחת מיבין השרפה
 ואת האש זרה הלמה כי קדשו את מזחות
 הזשאים האלה בנפשתם ועשו אתם רקעי
 פחים צפוי למזבח כי הקריבם לפני יהוה
 ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל ויקרו
 אלעזר הכהן את מזחות הזשית אשר
 הקריבו השרפים וירקעום צפוי למזבח זכרון
 לבני ישראל כמועין אשר לא יקרבו איש זר
 אשר לא מודע אהרן הוא להקטיר קטרת
 לפני יהוה ולא יהיה כקרוח ובעדתי כל אשר
 דבר יהוה ביד משה לו
 ויבנו כל עדת בני ישראל אל ממזרת על משה
 ועל אהרן לאמור אתם המיתם את עם יהוה
 ויהו בהקהל העדה על משה ועל אהרן ויפנו
 אל אהל מועד והנה נסהו הענין ורא כבוד
 יהוה ויבא משה ואהרן אל פני אהרן
 מועד וידבר יהוה אל משה
 לאמור הרמו כותוך העדה הזאת ואכלה אתם
 כראע ויפלו על פניהם ויאמר משה אל אהרן
 קח את המזחה ותן עליה אש מעל המזבח
 ושים קטרת והולך מהרה אל העדה וכפר
 עליהם כי יצא הקצף מכפני יהוה החל דנגף

ויקח אהרן כאשר דבר משה וירץ אל ה' ויקהל והנה החל הנגף בעם ויתן את הקטרת וכפר על העם ועמד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה והיו המתים במגפה ארבעה עשר אלה ושבע מאות מלבד המתים על ה' קרו וישב אהרן אל משה אל פתח אהל מועד והמגפה נעצרה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל וקח מאתם מטה מטה לבית אב מת כל נשיאיהם לבית אבתם שנים עשר מטות איש את שמו תכתב על מטהו ואת שם אהרן תכתב על מטה לוי כי מטה אחד לראש בית אבותם והנחתם באהל מועד לפני העדות אשר אועד לכם שמה והיה האיש אשר אנו בו מטה יפרח והשכתי מעלי את תלנות בני ישראל אשר הם מבינים עליכם וידבר משה אל בני ישראל והיו אלו כל נשיאיהם מטה לנשיא אחד מטה לנשיא אחד לבית אבתם שנים עשר מטות ומטה אהרן בתוך מטותם וינח משה את המטות לפני יהוה באהל העדות והיו מומחרת ויבא משה אל אהל העדות והנה פרח מטה אהרן לבית לוי ויצא פרח ויניץ עץ ויגמול שקדים ויצא משה את כל המטות מלפני יהוה אל כל בני ישראל ויראו ויקחו איש מטהו

ויאמר יהוה אל משה השב את מטה אהרן לפני העדות למשמרת לאות לבני מרי ותכל תלונתם מעלי ולא ימותו ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו כן עשה

ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן אועזו אבדנו כלנו אבדנו כל הקרב הקרב אלמשכן יהוה ימות האם תמנו כלוע ויאמר יהוה אל אהרן ובעך ובית אבך אתך תשא את עון המקדש ואתה ובעך אתך תשא את עון כהנתכם וגם את אחיך מטה לוי שבע אבך הקרב אתך ויכלו עכ"ל וישרתוך ואתה ובעך אתך לפני אהל העדות ושמרו משמרתך ומשמרת כל האהל אך אל כלי הקדש ואל המזבח לא יקרבו ולא ימותו גם הם גם אתם וכלו עליך ושמרו את משמרת אהל מועד לכל עבדת האהל וזר לא יקרבו אליכם ושמרתם את משמרת הקדש

ואת משמרת המזבח ולא יהיה עוד קצף על
בני ישראל ואני הנה לקחתי את אוזיכם הכנים
מתוך בני ישראל לכם מתנה לתנים כלהור
לעבד את עבדת אהל מועד ואתדו ובניך
אתך תשכרו את כהנתכם לכל דבר המזבח
ולמביית כפרכת ועבדתם עבדת מתנה ארץ
את כהנתכם והזר הקרב יומת

וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי כרך
את משמרת תרומתי לכל קדשי בני ישראל
כך נתתם למשיחה ולבניך לזקק עולם זה
יהיה לך מקדש הקדשים בין האש ככל
קרבנם ככל מצותם ולכל חטאתם ולכל
אשכום אשר ישלמו לי קדש קדשים כרך
הוא ולבניך בקדש הקדשים תאכלנו כל
זכר יאכל אתו קדש יהיה לך וזה לך תרומת
מתנם לכל תנופת בני ישראל לך נתתם
ולבניך ולבנותיך אתך לזקק עולם כל להור
בביתך יאכל אתו כל חלב יצהר וכל חלב
תירוש ודגן ראשיהם אשר יתנו ליהוה כך
נתתם בכור כל אשר בארצם אשר יביאו
ליהוה לך יהיה כל להור בביתך יאכלנו
כל חרם בישראל לך יהיה כל פטר רחם
לכל בשר אשר יקריבו ליהוה באדם ובבהמה
יהיה לך אך פדה תפדה את בכור האדם
ואת בכור הבהמה השמאה תפדה ופדויו
בין חדש תפדה בערכך כסף חמשי
שקלים בעקל הקדש עשירים גרה דהוא
אך בכור שור או בכור כשב או בכור עז לא
תפדה קדש הם את דמם תזרק על המזבח
ואת חלבם תקטיר אשה לריח ניחוח ליהוה
ובשרים יהיה לך כחזה התנופת ובשונך
דימויך לך יהיה כל תרומת הקדש
אשר ירימו בני ישראל ליהוה נתתי כרך
ולבניך ולבנותיך אתך לזקק עולם ברית מכוח
עולם הוא לפני יהוה לך ובזרעך אתך ויאמר
יהוה אל אהרן בארצם לא תזחל וחלף לא
יהיה לך בתוכם אני חלקך ונחלתך בתוך בני
ישראל

מעשר בישראל כחזה חכה עבדתם אשר
הם עבדים את עבדת אהל מועד ולא יקרבו
עוד בני ישראל אל אהל מועד לשאת חטא
כמות ועבד הלוי הוא את עבדת אהל מועד

והם ישאו עונם וקח עונם לדורתיכם ובהורן
 בני ישראל לא יזכרו זחלה כי את מעשר
 בני ישראל אשר ירימו ליהוה תרומת נתיני
 כלום לזחלה עלכן אמרתי להם בתוך בני
 ישראל לא יזכרו זחלה
 וידבר יהוה אל משה לאמר ואכל דבליים
 תדבר ואמרת אלהם כי תקחו מאת בני
 ישראל את המעשר אשר נתתי לכם מאתם
 בנזולתכם ותרמותם ממנו תרומת ידו
 מעשר מן המעשר ונחשב לכם תרומתכם
 כדגן מן הגרן וכמלאה מן היקב כן תרימו גם
 אתם תרומת יהוה מכל מעשרתיכם אשר
 תקחו מאת בני ישראל ונתתם ממנו ארבע
 תרומות יהוה לאהרן הכהן מכל מתנותיכם
 תרימו את כל תרומת יהוה מכל זבלו ארבע
 כוקדשו ממנו ואמרת אלהם בהרימכם את
 זבלו ממנו ונחשב כלום כתבואת גר
 וכתבואת יקב ואכלתם אותו בכל מקום ארץ
 וביתכם כי שכר הוא לכם וזכר עבדתיכם
 באהל מועד וכא השאו ענין חטא בהרימכם
 את זבלו ממנו ואת קדשי בני ישראל לא
 תזכרו ולא תמותו
 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר זאת
 זקת התורה אשר עוה יהוה לאמר דבר
 אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמו
 תמימה אשר אין בה מום אשר לא עללה
 עליוה עיב ונתתם אתה אל אלעזר הכהן
 והעניא אתה אל מוחץ למזבח ועשית
 אתה לפני ולקח אלעזר הכהן מדמה
 באשבעו והיה אל זכח פני אהל מועד
 מדמה שבע פעמים ושרת את הפרה לעניני
 את ערה ואת בשרה ואת דמה על פרשה
 ישראל ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת
 והשליך אל תוך שרפת הפרה וכבס בגדי
 הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אהל
 המזבח וטמא הכהן עד הערב והשרת אתה
 וכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא
 עד הערב ואסף איש שהור את אפר הפרה
 והניח מוחץ למזבח במקום שהור ודייתו
 לעדת בני ישראל כמשמרת למי זר
 וזאת הוא וכבס האסף את אפר הפרה את
 בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל

וכל־הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם לִזְרָקָה עִוְלָם הַצֹּלֵעַ בְּמוֹת
 לְכָל נֶפֶשׁ אָדָם וְלִמָּוָה שִׁבְעַת יָמִים הַיּוֹם
 יִתְחַטֵּא בּוֹ בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 יִטְהַר וְאִם כֹּא יִתְחַטֵּא בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי לֹא יִטְהַר כָּל הַנֶּגַע בְּמוֹת בְּנֶפֶשׁ
 הָאָדָם אֲשֶׁר יָמוּת וְכֹא יִתְחַטֵּא אֶרֶץ מִשְׁכַּן
 יְהוָה שֵׁמָּה וְזָכַרְתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל
 כִּי מִי נָדָה לֹא זָרָק עָלָיו שֵׁמָּה יִהְיֶה עוֹד שֵׁמָּה
 בּוֹ זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם כִּי יָמוּת בְּאֵהֶל כָּל הַבָּיִת
 אֵל הָאֵהֶל וְכָל אֲשֶׁר בְּאֵהֶל יִשָּׂא שִׁבְעַת יָמִים
 וְכָל כְּלֵי פְתוּחַ אֲשֶׁר אֵין צְמִיד פְּחִיל עָלָיו
 שֵׂמָּה הוּא וְכָל אֲשֶׁר יֵאָעַר עַל פְּנֵי הַשִּׁדָּה בַחֲלָל
 זָרֵב אוֹ בְּמוֹת אוֹ בְּעַלְמָם אָדָם אוֹ בַקֶּבֶר יִשָּׂא
 שִׁבְעַת יָמִים וְלִקְחוּ לְשֵׂמָּה מִנְעֶפֶר עֵרֶב־פָּדָה
 הַיּוֹטֵטֹת וְנָתַן עָלָיו מִיַּם זָיִים אֵל כְּלֵי וְלִקְחֹ
 אֹזֶב וְשֹׁבֵל בְּמִים אִישׁ שִׁדּוֹר וְהִזָּה עַל הָאֵהֶל
 וְעַל כָּל הַכֵּלִים וְעַל הַנֶּפֶשׁוֹת אֲשֶׁר הֵיוּ שָׁם
 וְעַל הַנֶּגַע בְּעַלְמָם אוֹ בַחֲלָל אוֹ בְּמוֹת אוֹ בַקֶּבֶר
 וְהִזָּה הַטְּהַר עַל הַשֵּׂמָּה בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי וְחִטְּאוּ בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וּכְבַס בְּגָדָיו
 וְרוּחָץ בְּמִים וְטָהַר בְּעָרֵב וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשָּׂא
 וְלֹא יִתְחַטֵּא וְזָכַרְתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִדְּרוֹךְ
 הַקֶּהֶל כִּי אֵת מִקְדָּשׁ יְהוָה שֵׂמָּה מִי נָדָה כֹּא
 זָרָק עָלָיו שֵׂמָּה הוּא וְהִיתָה לָהֶם לִזְרָקָה
 עִוְלָם וּמִזָּה מִי הַנְּדָה יִכַּס בְּגָדָיו וְהַנֶּגַע בְּמִי
 הַנְּדָה יִשָּׂא עַד הָעָרֵב וְכָל אֲשֶׁר יֵאָעַר בּוֹ
 הַשֵּׂמָּה יִשָּׂא וְהַנֶּפֶשׁ הַנֶּגַעַת תִּשָּׂא עַד־

הָעָרֵב

וַיִּבְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל הָעֵדָה מְדַבְּרֵי צָן בְּחֹדֶשׁ
 הָרֵאשִׁוֹן וַיֵּשֶׁב הָעָם בְּקֹדֶשׁ וַתָּמוּת שָׁם מֵרִים
 וַתִּקְבַּר שָׁם וְכֹא הָיָה מַיִם לָעֵדָה וַיִּקְהָלוּ עַל־
 מִשִּׁיָּה וְעַל אֶהֱרֹן וַיִּרְבַּ הָעָם עִם מִשִּׁיָּה וַיֹּאמְרוּ
 לֵאמֹר וְכֹל גּוֹעֵלֵנוּ בְּגוֹעֵי אֹזִיזֵנוּ לָפְנֵי יְהוָה וְלִמָּוָה
 הַבָּאֵתֶם אֵת קֹהֶל יְהוָה אֵל הַמְדַבְּרֵי הַזֶּה
 לָמוּת שָׁם אֲנֹחֵנוּ וּבְעִירָנוּ וְלִמָּוָה הָעֹלִידֵנוּ
 מִמִּיִּצְרִים לְהַבִּיא אֶתְנוּ אֵל הַמָּקוֹם הַרְעֵ
 הַזֶּה לֹא מָקוֹם זָרַע וְתֵאֵנָה וְצֶפֶן וּרְמוֹן וּמִים
 אֵין כְּשִׁתּוֹת וַיָּבֵא מִשִּׁיָּה וְאֶהֱרֹן מִפְּנֵי הַקֶּהֶל
 אֵל פְּתוּחַ אֵהֶל מוֹעֵד וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם וַיִּרְא

כְּבוֹד יְהוָה אֲכִלְהֶם

וַיִּדְבַר יְהוָה אֵל מִשִּׁיָּה לֵאמֹר קוּחַ אֵת הַמַּטֵּה
 וַתִּקְהָל אֵת הָעֵדָה אֵתָּה וְאֶהֱרֹן אֹזִיךְ

ודברתם אל הסלע לעיניהם וזרתן בימי
 והוצאת להם מים מן הסלע והשקית את
 העדה ואת בעירם ויקח משה את המטה
 מלפני יהוה כאשר צוהו ויקדלו משה
 ואהרן את הקהל אל פני הסלע ויאמר להם
 שמועו לא המרים המון הסלע הזה ויציא
 לכם מים וירם משה את ידו ויך את הסלע
 במטהו פעמים ויצאו מים רבים והשת העדה
 ובעירם ויאמר יהוה אל משה
 ואכל אהרן יעץ לא האמנותם בי להקדש ישיני
 לעיני בני ישראל ככן לא הביאו את הקהל
 הזה אל הארץ אשר נתתי להם המדה בני
 מרובה אשר רבו בני ישראל את יהוה ויקדש
 במם וישלח משה מלאכים
 מקדש אל מוכך אדם זה אמר אחיך ישראל
 אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאונו
 וירדו אבתנו מצרימה ונשם במצרים ימים
 רבים וירעו לנו מצרים ולא אבתנו ונצלעך אל
 יהוה וישמע קולנו וישלח מלאך ויצאנו
 ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבולך
 נעברה לא בארץ לא נעבר בשדה ובכרם
 ולא נשתה מי באר דרך המלך נלך לא נטה
 ימין ושמאל עד אשר נעבר גבולך ויאמר
 אליו אדם לא תעבר בי פן בחורני אשה
 כקראתך ויאמרו אליו בני ישראל במסלה
 נעלה ואם מימין נשתה אני ומקני נתתני
 מוכרם רק איך דבר בגלבי אעברה ויאמר לא
 תעבר ויצא אדם לקראתו בעם כבוד ובין
 וזקה וימאן אדם נתן את ישראל עזר בגבול
 ויש ישראל מעלץ
 ויסעו מקדש ויבאו בני ישראל כל העדה
 הר ההר ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן
 בהר ההר על גבול ארץ אדם לאמר יאסף
 אהרן אל עמו כי לא יבא אל הארץ אשר
 נתתי לבני ישראל על אשר מריתם את פי
 למי מריבה קוז את אהרן ואת אלעזר בנו
 והעל אתם הר ההר והפשט את אהרן את
 בגדיו והלבשתם את אלעזר בנו ואהרן
 יאסף ומת עם ויעש משה כאשר צוה
 יהוה ויעלו אל הר ההר לעיני כל העדה
 ויפשט משה את אהרן את בגדיו ולבש אתם
 את אלעזר בנו וימת אהרן עם בראש ההר

וירד משיה ואכעזר מן ההר ויראו כל האדמה
 כי גועי אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום כל
 בית ישראל וישמע
 הכנעני מלך ערד ישב הגג כי בא ישראל
 דרך האתרים ויחזם בישראל וישב מבניו
 שבי וידר ישראל נדר ליהוה ויאמר אם
 נתן תתן את העם הזה בידי והורמתי את
 עריהם וישמע יהוה בקול ישראל ונתן את
 הכנעני ויחרם אתהם ואת עריהם ויקרא שם
 המוקם חרמה

ויסעו מהר ההר דרך ים סוף לסבב את
 ארץ אדום ותקצר נפש העם בדרך
 וידבר העם באלהים ובמשיה למת העליתנו
 ממצרים למות במדבר כי אין כרחם וציון
 מים ונפשנו קצה בלחם התקלקל וישכח
 יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשמו את
 העם וימת עם רב מישראל ויבא העם אל
 משיה ויאמרו ונעאנו כי דברנו ביהוה וברך
 התקלקל אל יהוה ויסר מעלינו את הנחש
 ויתפלל משיה בעד העם ויאמר יהוה אל
 משיה עשה כך שרף ושים אהו על נס ויהי
 כל הנשך וראה אהו וחי ויעש משיה נחש
 נחשת וישמחו עם הנס והיה אם נשך הנחש
 את איש והביט אל נחש הנחשת וחי ויסעו
 בני ישראל ויחזו באבת ויסעו מאבת ויחזו
 בעיני העברים במדבר אשר על פני מואב
 ממוצח העימש משם נסעו ויחזו בנחל זרד
 משם נסעו ויחזו מועבר ארזון אשר במדבר
 היצא מגבל האמורי כי ארזון גבול מואב בין
 מואב ובין האמורי על כן יאמר בספר מלחמת
 יהוה את והב בסופה ואת הנחלים ארזון
 ואשד הנחלים אשר נטה כשבת ער וישען
 לגבול מואב וכשם בארה הוא הבאר אשר
 אמר יהוה למשיה אסף את העם ואתנה להם
 מים אז ישיר ישראל את השירה
 הזאת עלי באר ענו לה באר וזכרה שרים
 כרוה נדיבי העם במוזקה במשיענותם וממדבר
 מתנה וממתנה נחלי אל ומנחלי אל במודת
 ומבמות הגיא אשר בשדה מואב ראש הפסגה
 ונשיקפה על פני הישימון
 וישכח ישראל מלאמים אל סיוח מלך האמורי
 באמר אעברה בארעך לא נטה בשדה

ובכרתם לא ושיהיו באר בדרך המלך ולך
 עד אשר יעברו גבולך ולא נתן סיוחן ארץ
 ישראל עבר בגבולו ויאסוף סיוחן את כל עמיו
 ויבא לנקר את ישראל המדבריה ויבא יהודה
 ויבאם בישראל ויבאו ישראל לפני ה' וי
 וירש את ארצו מארצו עד יבקעו בני עכוון
 כי על גבול בני עכוון ויקח ישראל את כל הערים
 האלה וישב ישראל בכל ערי האמרי בחשבון
 ועכל בנתיה כי חשבון עיר סיוחן מלך האמרי
 הוא והוא נלחם במלך מואב הראשון ויקח
 את כל ארצו מידו עד ארצו על כן יאמרו
 המושבים בארץ חשבון הנגה ותבנות עיר סיוחן
 כי אש יצאה מן חשבון להבה מן ה' את סיוחן
 אכלה ער מואב בעלי נמות ארצו אי כן
 מואב אנדה עם כמוש נתן בניו פליטם ובנתו
 בשבית למלך אמרי סיוחן נזרם אנד חשבון
 עד דיבן נזרים עד נפוח אשר עד מידו וישב
 ישראל בארץ האמרי וישלח משה לרגל
 את יעזר וילכו בנתיה וירש את האמרי
 אשר שם ויפנו ויעלו דרך הבשן ויעלו
 מן הבשן לקראתם הוא וכל עמו למלחמה
 אדרעי ויאמר יהוה אל משה אל תירא אתו כי
 בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית
 לו כאשר עשית לסיוחן מלך האמרי אשר
 יושב בחשבון ויכו אתו ואת בניו ואת כל
 עמו עד בלתי השאיר לו שריד וירשו את
 ארצו ויסעו בני ישראל ויחזו בערבות מואב
 מעבר לירדן ורחו
 בלך בן צפור את כל אשר עשה ישראל
 לאמרי ויגר מואב מפני העם מאד כי רב
 הוא ויקח מואב מפני בני ישראל ויאמר
 מואב אל זקני מדין עתה יכזבו הנהל את כל
 סביבתנו כלחך השור את ירק השדה ובלק
 בן צפור מלך למואב בעת ההוא וישלח
 מלכאים אל בלעם בן בעור שתורה אשר על
 הנחל ארץ בני עמו לקרא לו לאמר הנה עם
 יצא ממצרים הנה כסה את עין הארץ והוא
 ישב ממלי ועתה למה לא ארה לי את העם
 הזה כי עצום הוא ממני אולי אוכל נכדו ובו
 ואגרשנו מן הארץ כי ידעתי את אשר תברך
 מברך ואשר תאר יאר וילכו זקני מואב
 וזקני מדין וקסמים בידם ויבאו אל בלעם

וידברו אליו דברי בלק ויאמר אליהם כֹּה־
זה הלילה והשבת אתכם דבר כאשר ידבר
יהוה אלי וישבו שרי מואב עם בלעם ויבא
אלהים אל בלעם ויאמר מי האנשים האלה
עמך ויאמר בלעם אל האלהים בלק בן בעור
מלך מואב שלח אלי הנה העם הילא ממשלים
ויבס את עין הארץ עתה לכה קנה לי אדני
אוכל אוכל להלחם בו וגרשתי ויאמר אלהים
אל בלעם לא תלך עמם לא תאיר את העם ברוך הוא ויקם
בלעם בבקר ויאמר אל שרי בלק לכו אל אצלכם כי מאן יהוה
כהתילחך עמכם ויקומו שרי מואב ויבאו אל בלק
ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו ויסקה עיני בלק
שלח שרים רבים ותנבדים מואב ויבאו אל
בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן בעור אל
נא תנוע מזהך אלי כי כמד אנדרך מאד
וכל אשר האמר אלי אלשה ולכה נא קנה
לי את העם הזה ועין בלעם ויאמר אל עבדי
בלק אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא
אוכל לעבר את פי יהוה אלהי לעשות קטנה
או גדולה ועתה שבו נא מזה גם אתם הלילה
ואדעה מזה יספ יהוה דבר עמי ויבא אלהים
אל בלעם לילה ויאמר לו אם תקר ארך נא
האנשים קום לך אתם ואך את הדבר אשר
אדבר אריך אתו תעשה ויקם בלעם בבקר
ויחגש את אדניו ויבך עם שרי מואב ויזר אף
אלהים כי הולך הוא ויתעצב מלאך יהוה
בדרך לשטן לו והוא רכב על אדניו ושני עליו
עמו וטרא האתון את מלאך יהוה לעבדך
וזרבו שלפני בידו ותט האתון מן הדרך
ותלך בשדה ויך בלעם את האתון להשתד
הדרך ויעמד מלאך יהוה במשעול הכרמים
גדר מזה וגדר מזה וטרא האתון את מלאך
יהוה ותלחץ אל הקיר ותלחץ את רגל בלעם
אל הקיר ויספ להכנה ויספ מלאך יהוה
עבור ויעמוד במקום צר אשר אין דרך לנשות
יבוץ ושימאול וטרא האתון את מלאך יהוה
ותרבע תוחת בלעם ויזר אף בלעם ויך את
האתון במקל ויפתח יהוה את פי האתון
ותאמר כבלעם מזה עשיתי כן כי
הכיר נני זר שכל רגליהם
ויאמר בלעם לאתון כי הדועללת
בי לו ושר הרב ביד כי עתה הרגתיך

והאמור האתון אל בלעם הכוא אנכי אתנך
אשר רכבת עלי מעודך עד היום הזה ההסכן
הסכנתי לעשות לך כה ואמור לא יגל ידוה
את עיני בלעם וירא את מלאך יהוה וצעב
בדרך וזרבו שלפה בידו ויקד וישתחו למצפוי
ויאמר אליו מלאך יהוה על מה וכוונת
את אתנך זה שבושי רגלים הנה אנכי נשאתי
לשטן כי ירט הדרך כנגדי והראני האתון
ותט לפני זה שלשי רגלים אוכי נטתה מפני כי
עתה גם אתכה הרגתי ואותה החיית ויאמר
בלעם אל מלאך יהוה וטאתי כי לא ידעתי
כי אתה צעב לקראתי בדרך ועתה אם רע
בעיניך אשיבנה כי ואמור מלאך יהוה אל
בלעם כך עם האנשים ואפס את הדבר אשר
אדבר אליך אתו הדבר וילך בלעם עם שרי
בלק וישמע בלק כי בא בלעם ויצא לקראתו
אל עיר מואב אשר על גבול ארץ אשר
בקצה הגבול ויאמר בלק אל בלעם הנביא
שילח שליחתי אליך לקרא לך למד. כאל
הכסת אלי האנשים לא אוכל כבוד ויאמר
בלעם אל בלק הנה באתי אליך עתה הינכ
אנכ דבר מאומה ודבר אשר ישים אלהים
בפי אתו אדבר וילך בלעם עם בלק ויבאו
קרית חצות ויבזז בלק בקר וצאן וישלחו
לבלעם ולשרים אשר אתו ויהי בבקר ויקח
בלק את בלעם ויעבדו במוות בערב וירא
בושים קצה העם ויאמר בלעם אל בלק בנהלי
מה שבעה מזמזות והכן לי בזה שבעה
פרים ושבועה איכים ויעש בלק כאשר דבר
בלעם ויעב בלק ובלעם פר ואיל במזמזוז
ויאמר בלעם לבלק התיצב על עלותך
ואלכה אוכי יקרה יהוה לקראתי ודבר מה
יראני והגדתי לך וילך שפי ויקר אלהים
אל בלעם ויאמר אליו את שבעת המזמזות
ערכתי ואעל פר ואיל במזמזוז וישם יהוה דבר
בפי בלעם ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר
וישב אליו והנה צעב על עולתו הוא וכל שרי
מואב ושיא משלו ויאמר מן ארם ידחני בלק
מלך מואב מהררי קדם ככה ארדה לך יעקב
וככה זעמה ישראל מדה אקב לא קבה אל
ומה אצעם לא זעם יהוה כי מראש צרים
אראנו ומצבעות אשורתו הן עם לבדד ישכן

ובגוים לא יתחשבמי מנה עפר יעקב ומספר
 את רבע ישראל תמות נפשי כבודי ישראל
 וזהו אחריהי כבודו ויאמר בלק אל בלעם
 מה עשית לי לכן איני לקוחתיך והנה ברכת
 ברך ויען ויאמר הלא את אשר יעלים יהוה
 בפני אתו אשמר לדבר ויאמר אליו בלק לך
 נא אתי אל מקום אשר אשר תראנו משם אפס
 קטנו תראה ונכלו לא תראה וקבנו לי משם
 ויקחהו שדה עפים אל ראש הפסגה וישן
 שבעה מזבחת ויעל פר ואיל במזבח ויאמר
 אל בלק התיצב מה עני עמך ואני אקרא
 מה ויקר יהוה אל בלעם וישם דבר בפיו
 ויאמר שוב אל בלק וכה הדבר ויבא אליו
 והווינו על עמך ועירי מואב אתו ויאמר
 לו בלק מה דבר יהוה וישא משילו ויאמר
 קום בלק ושמע האוניה עדי בני עפר לא גיש
 אל ויכלב ובן אדם ויתנחם יהוה אמר ולא יעשה
 ודבר ולא יקמנה הנה ברך לקוחתי וברך
 ולא אשיבנה לא הביט און ביעקב ולא ראה
 עמל בישראל יהוה אלהיו עמו ותרועת מוכן
 בו אל כווציאם ממוצרים כתועפת ראם כו
 כי לא נחש ביעקב ולא חסם בישראל בעת
 יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל הן עם כלבא יקום
 וכארי יתנשא לא ישכב עד יאכל טרף ודם חללים
 ישחה ויאמר בלק אל בלעם גם קנא תקבנו גם ברך לא
 תברכנו ויען בלעם ויאמר אל בלק הלא דברתי
 אליך לאמר כל אשר ידבר יהוה אתו אעשה
 ויאמר בלק אל בלעם לכה נא אקחך אל
 מקום אחר אולי ישר בעיני האלהים וקבחו
 לי משם ויקח בלק את בלעם ראש הפעור
 הנשקה על פני השימן ויאמר בלעם אל
 בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה
 שבעה פרים ושבעה איכלם ויעש בלק כאשר
 אמר בלעם ויעל פר ואיל במזבח וירא בלעם
 כי טוב בעיני יהוה כדרך את ישראל וכיאת
 הלך כפעם בפעם לקראת נחשים וישדת
 אל המדבר פלוי וישא בלעם את עיניו וירא
 את ישראל שכין כשכטיו ודברתי עמיו
 רווח אלהים וישא משילו ויאמר נאם
 בלעם בנו בער ונאם הגבר
 שידם דיען נאם שמע אמרי אלה
 אשר מוחה שדי יחזה נפל וכלוי עיניו

מה שבו אהליך יעקב כשיכנתך ישרא־אל
 בנחלים ונניו כגנת עלי נהר כאהלים נטע
 יהוה כארזים עלי מים יוכל מים מדליו וזרעו
 במים רבים וירם מאגג מלכו ותנשא מלכותו
 אל מוציאו ממצרים כחועפת ראם לו יאכל
 גוים צריו ועצמותיהם יגרם וזציו ימוחץ כרע
 שכן בארי וכלביא מי יקימו מברכך ברוך
 וארריך ארור ויזר אף בלק אל בלעם וספק
 אתפיו ויאמר בלק אל בלעם להב אי־י
 קראתיך והנה ברכת ברוך זה שלט פלעבים
 ועתה ברוך לך אל מקומך אמרת נבד אנבך
 והנה מנער יהוה מכבוד ויאמר בלעם אנ־י
 בלק הלא גם אל מלאכיך אשר שלחת אלי
 דברתי לאמר אם יתן לי בלק מלא בידו
 כסף והנה לא אוכל לעבר את פי יהוה לעשות
 טובה או רעה מלבי אשר ידבר יהוה אדנו
 אדבר ועתה הנני הולך לעמי לכה איעזב
 אשר יעשה העם הזה בלעמך באחרית הימים
 וישא משלו ויאמר גאם בלעם בנן בער
 וגאם הגבר שהם העין גאם שמע אמרי אל
 וידע דעת עבדך מוזה שדי יזזה נפל וגלוי
 עינים אראנו וכל עתה אשורנו וכל קרוב
 דרך כוכב מיעקב וקם שלט מישר־אל
 ומוחץ פאתי מואב וקרקר כל בני שית ודני
 אדום ירשה והיה ירשה שעיר איבו וישרא־אל
 עשה זיל וירד מיעקב והאביד שריד מעיר
 וירא את עמלק וישא משלו ויאמר ראשית
 גוים עמלק ואחריתו עדי אבד וירא את הקניזי
 וישא משלו ויאמר איתן מושבך ושים בסלע
 קנץ כי אם יהיה לבער קיץ עד מזה אשור
 תשיבך וישא משלו ויאמר אוימי יזיה משמו אל
 וצים מיד כתים ועלנו אשור ועלנו עבר וגם רוג
 עדי אבד ויקם בלעם ויכך וישב למקמו וגם
 בלק הלך לדרבו
 וישב ישראל בשטים ויזל העם לזנות אל
 בנות מואב ותקראן לעם לזבוי אלה־ידן
 ויאכל העם וישתחוו לאלה־ידן ויצמד
 ישראל לבעל פעור ויזר אף יהוה בישראל
 ויאמר יהוה אל משה קח את כל ראשי העם
 והקע אותם ליהוה נגד השמש וישב זרוץ אף
 יהוה מישראל ויאמר משה אל שפטי ישראל
 הרגו איש אנשי הנעמדים לבעל פעור

והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיז
את המדינות כלעני משה וכלעני כל עדת בני
ישראל והנה בכים פתחו אהל מועד וירא
פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מתוך
העדה ויקח רמוח בידו ויבא אחר איש ישראל
אל הקבה וידקר את שניהם את איש ישראל
ואת האשה אל קבתה ותעצר המגפה מעל
בני ישראל והיו המתים במגפה ארבעה
ועשרים אלה

וידבר יהוה אל משה לאמר פינחס בן אלעזר
בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני
ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי
את בני ישראל בקנאתי לכן אמר הנני נתן לו
את בריתי שלום והיתה לו ולזרעו אחריו
ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו
ויכפר על בני ישראל ושם איש ישראל
המכה אשר הכה את המדינות זמרי בן
סלוא נשיא בית אבשלום עני ושם האשה
המכה המדינות כזבי בת צור ראש אמות
בית אב במדין הוא

וידבר יהוה אל משה לאמר צרור את המדינים
והכיתם אותם כי צררים הם לכם בנכליהם
אשר נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר כזבי
בת נשיא מדין אותם המכה ביום המגפה
על דבר פעור והיו אחרי המגפה

ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן
לאמר שמו את ראש כל עדת בני ישראל
מבין עשרים שנה ומעלה לבית אבתם כל יציא
צבא בישראל וידבר משה ואלעזר הכהן
אתם בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר מבין
עשרים שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את
משה ובני ישראל היציאים מארץ מצרים
ראובן בכור ישראל בני ראובן חזון משפחת
הזנכי לפלוא משפחת הפלואי חזערון משפחת
הזצרוני לכרמי משפחת הכרמי אלה משפחת
הראובני והיו פקדיהם שלשיה וארבעים
אלה ושבע מאות ושלשים ובני פלוא אליאב
ובני אליאב נמואל ודתן ואבירם הוא דדתן
ואבירם קרואי העדה אשר הצו על משה ועל
אהרן בעדת קרוז בהצלתם על יהוה והפתחו
הארץ את פיה ותבלע אתם ואת קרוז במות
העדה באכל האש את חמושים ומאתים איש

ויהיו לנכם ובני קרח לא מתו בני
 עמיעון למשפחותם לנמואל משפחת הלמואל
 כימיון משפחת הימיון ליכין משפחת היכין
 כורח משפחת הזרחי לשיאל משפחת השיאל
 אלה משפחת השמועני שנים ועשרים אלה
 ובמאתם בני גר למשפחותם
 כצפון משפחת הצפוני לרגי משפחת הרגי
 לשוני משפחת השוני לאוני משפחת האוני
 לערי משפחת הערי לארוד משפחת הארוד
 לאראלי משפחת האראלי אלה משפחת
 בני גר לפקדיהם ארבעים אלה וחמשה
 במאות בני יהודה ער ואונן וימת ער
 ואונן בארץ כנען ויהיו בני יהודה למשפחותם
 לשלה משפחת השלני לפרץ משפחת הפרצי
 לזרח משפחת הזרחי ויהיו בני פרץ לזכרון
 משפחת הזכרני לזמוול משפחת הזמוולי
 אלה משפחת יהודה לפקדיהם ששה ועשרים
 אלה וחמשה במאות בני יששכר
 למשפחותם תולע משפחת התולעי לפודה
 משפחת הפוני לישוב משפחת הישובי לעומר
 משפחת השומרני אלה משפחת יששכר
 לפקדיהם ארבעה וששים אלה וששה
 במאות בני זבולון
 למשפחותם לסרד משפחת הסרדי לאלון
 משפחת האלני ביוחאל משפחת היוחאלי
 אלה משפחת הזבולני לפקדיהם ששים אלה
 וחמשה במאות בני יוסף
 למשפחותם מנשה ואפרים בני מנשה למכיר
 משפחת המכירי ומכיר הוליד את גלעד
 לגלעד משפחת הגלעדי אלה בני גלעד איעזר
 משפחת האיעזרי כוזלק משפחת הזולקי
 ואשריאל משפחת האשראלי ושכם משפחת
 השכמי ועמידע משפחת השמידעי וחפר
 משפחת החפרי וצלפחד בן חפר לא היו
 לו בנים כי אם בנות ושם בנות צלפחד מוחלה
 ועלה וזלה מלכה ותרצה אלה משפחת
 מנשה ופקדיהם שנים וחמשים אלה ושבע
 במאות אלה בני
 אפרים למשפחותם לשיתלח משפחת השיתלחי
 לבכר משפחת הבכרי בתוחן משפחת התוחני
 ואלה בני שיתלח לערן משפחת הערני
 אלה משפחת בני אפרים לפקדיהם שנים

ושׁלשׁים אלה וחמשה מאות אלה בני יוסף
 למשפחותם
 בני בנימן
 למשפחותם לבלע משפחות הבבלעי לאשבכל
 משפחות האשבכלי באזורים משפחות האזירני
 לשפופם משפחות השופמי לחופם משפחות
 החופמי ויהיו בני בלע ארר ונעמן משפחות
 הארדי לנעמן משפחות הנעמי אלה בני בנימן
 למשפחותם ופקדיהם חמשה וארבעים אלה
 ושׁלשׁ מאות אלה בני דן
 למשפחותם לשׁוחם משפחות השׁוחמי אלה
 משפחות דן למשפחותם כל משפחות השׁוחמי
 לפקדיהם ארבעה ושׁשים אלה וארבע
 מאות בני אשר למשפחותם
 כימנה משפחות הימנה לשׁוי משפחות השׁוי
 לבריעה משפחות הבריעי לבני בריעה לחבר
 משפחות החברי למנאיאל משפחות המנאיאלי
 ועם בת אשר שׁרח אלה משפחות בני
 אשר לפקדיהם שלשה וחמשים אלה
 וארבע מאות בני נפתלי למשפחותם
 ליוצאל משפחות היוצאלי לגוני משפחות
 הגוני ליער משפחות היערי לשלם משפחות
 השׁלמי אלה משפחות נפתלי למשפחותם
 ופקדיהם חמשה וארבעים אלה וארבע מאות
 אלה פקודי בני ישראל שׁשׁ מאות אלה
 ואכה שׁבע מאות ושׁלשים
 וידבר יהוה אל משה לאמר לאלה תחלק
 הארץ בנחלה במספר שימות לרב תרבה
 נחלתו וכמעט תמעט נחלתו אישׁ לפי
 פקדו יתן נחלתו אך באורכל יחלק
 את הארץ לשׁמות משות אבתם ינחלו
 על פי האורכל תחלק נחלתו בין רב
 למעט ואלה פקודי הכוי
 למשפחותם לגרשׁון משפחות הגרשׁוני לקהת
 משפחות הקהתי למוררי משפחות המוררי
 אלה משפחות כוי משפחות הלבני משפחות
 הזבני משפחות המזלי משפחות המזלי
 משפחות הקרוזי וקהת הולד את עמרם ושׁם
 אשׁת עמרם יוכבד בת לוי אשר ילדה אתה
 לכוי במצרים ותלד לעמרם את אהרן ואת
 משה ואת מרים אחתם ויולד לאהרן את נדב
 ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר וימת
 נדב ואביהוא נהקריבם אשׁ זרה לפני יהוה

ויהיו פקדיהם שמשיה ועשרים אכה כל זכר
 מבין חרש ומעלה כי לא התפקדו בתוך בני
 ישראל כי לא נתן להם לחלה בתוך בני ישראל
 אכה פקודי משה ואלעזר הכהן אשר פקדו
 את בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירוחו
 ובאלה לא היה איש מפקודי משה ואהרן
 הכהן אשר פקדו את בני ישראל במדבר סיני
 כי אמר יהוה להם מות ימותו במדבר וכל
 נותר בהם איש כי אם כלב בן יפנה והושיע
 בן נון ותקרבנה

בנות צלפחד בן חפר בן גלעד בן מנשה בן
 מנשה למשפחות מנשה בן יוסף ואלה שמות
 בנותיו מחלה נעה וזגלה ומככה ותרצה
 ותעמרנה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני
 הנשיאם וכל העדה פתח אהל מועד לאמר
 אבינו מת במדבר והוא לא היה בתוך העדה
 הנועדים על יהוה בעדת קרוח כי בחטאו מת
 ובנים לא היו לו למה יגרע עם אבינו מדתוך
 משפחתו כי אין לו בן הננה לנו אחזה בתוך
 אחי אבינו ויקרב משה את משפחתן לפני
 יהוה

ויאמר יהוה אל משה לאמר כן בנות צלפחד
 דברת נתן נתן להם אחזה לחלה בתוך אחי
 אביהם והעברת את נחלת אביהן להן ואל
 בני ישראל תדבר לאמר איש כי ימות ובין
 אין לו והעברתם את נחלתו לבתו ואם אין
 לו בת ונתתם את נחלתו לאחיו ואם אין לו
 אחים ונתתם את נחלתו לאחיו אביו ואם
 אין אחים לאביו ונתתם את נחלתו לשאר
 הקרב אליו ממשפחתו וירש אתה והיתה
 לבני ישראל לחקת משפט כאשר צוה יהוה
 את משה

ויאמר יהוה אל משה עלה אל הר העברים
 הזה וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל
 וראיתה אתה ונאספת אל עמיר גם אתה כאשר
 נאסה אהרן אחיך כאשר מריתם פי במדבר
 ען במוריבת העדה להקדישני במים לעיניהם
 מי מוריבת קדש מדבר ען וידבר

משה אל יהוה לאמר יפה יהוה אלהי הרוחת
 לכל בשר איש על העדה אשר יצא לפניו
 ואשר יבא לפניו ואשר יוציאם ואשר יביאם
 ולא תהיה עדת יהוה כצאן אשר אין להם רעה

ויאמר יהוה אל משה קח לך את יהושע בן
 נון איש אשר רוח בו וסמכת אדת ייך
 עליו והעבודת אתו לפני אלעזר הכהן ולפני
 כל העדה וצויתיה אתו לעיניהם וצרתתה
 מהדרך עליו למען ישמעו כל עדת בני
 ישראל ולפני אלעזר הכהן יעמד ועיאל
 לו במשפט האורים לפני יהוה על כל פני
 יצאו ועל פני יבאו הוא וכל בני ישראל
 אתו וכל העדה ויעש משה כאשר צוה
 יהוה אתו ויקח את יהושע ויעבדהו לפני
 אלעזר הכהן ולפני כל העדה ויסמך את
 ידיו עליו ויצוהו כאשר דבר יהוה בידי
 משה

וידבר יהוה אל משה לאמר צו אדת בני
 ישראל ואמרת אליהם את קרב בני לחמני
 לאשי רוח ציחוי תשמרו להקריב כלי
 במועדו ואמרת להם זה האשה אשר
 תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימים שנים
 ליום עלה תמיד את הכבש אחד תעשה
 בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים
 ועשירית האיפה סלת מנחה בלולה בשמן
 כתית רביעת ההין עלת תמיד העשיה בהר
 סיני לריח ציחוי אשה ליהוה ותסכו רביעת
 ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך שיכר
 ליהוה ואת הכבש השני תעשה בין הערבים
 כמנחת הבקר וכנסכו תעשה אשה ריח ציחוי
 ליהוה

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים
 ושני עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן
 ותסכו עלת שבת בשבתו על עלת התמיד
 ותסכה

ובראשי חודשיכם תקריבו עלה ליהוה
 צרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני
 שנה שבעה תמימים ושילשה עשרונים סלת
 מנחה בלולה בשמן לפי האחד ושני עשרונים
 סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד
 ועשרון עשרון סלת מנחה בלולה בשמן
 לכבש האחד עלה ריח ציחוי אשה ליהוה
 ותסכיהם חצי ההין יהיה לפי ושלישת ההין
 לאיל רביעת ההין לכבש יין זאת עלת חודש
 במדשו לחודשי השנה ועליו עזים אחד
 לחטאת ליהוה על עלת התמיד ועשה

וּנְסֹכּוֹ וּבַחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן

בַּאֲרֵבֶּלֶה עֶשְׂרֵי יוֹם לַחֲדָשׁ פְּסוּחַ לֵימֵינוּ
וּבַחֲמִשָּׁה עֶשְׂרֵי יוֹם לַחֲדָשׁ הַזֶּה חֹלַל שֶׁבַע
יָמִים מִצִּוְתוֹת יֹאכַל בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ
כָּל מִלְאכַת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְהִקְרַבְתֶּם
אֵשׁהּ עֲלֵיהֶם לִיהוּה פְּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם וְאֶיִל
אֶחָד וְשִׁבְעָה כֹּבְשִׁים בְּנֵי שְׁנָה תְּמִימִים יִזְבְּחוּ
לָכֶם וּמִנְחֹתֵם סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׂמֶן שְׁלֹשָׁה
עֶשְׂרִים לֶפֶר וְשְׁנַיִם עֶשְׂרִים לֵאמֹר תַּעֲשׂוּ
עֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן תַּעֲשֶׂה לְכַבֵּשׁ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת
הַכֹּבְשִׁים וְשִׁעִיר זֶמְטָא אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם
מִלִּבְדַּעַלְת הַבָּקָר אֶשֶׁר לַעֲלֹת הַתְּמִיד
תַּעֲשׂוּ אֵת אֵלֶּה כְּאֵלֶּה תַעֲשׂוּ לַיּוֹם שֶׁבַע
יָמִים לַחֹם אֵשׁהּ רִיחַ זִיחֹחַ לִיהוּה עֵל עֹלֹת
הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה וְנֹסְכּוֹ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא
קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מִלְאכַת עֲבֹדָה לֹא
תַעֲשׂוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

בַּהֲקָרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לִיהוּה שֶׁבַע עֲרֵיכֶם
מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מִלְאכַת עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לְרִיחַ זִיחֹחַ לִיהוּה
פְּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם אֶיִל אֶחָד שִׁבְעָה כֹּבְשִׁים
בְּנֵי שְׁנָה וּמִנְחֹתֵם סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׂמֶן שְׁלֹשָׁה
עֶשְׂרִים לֶפֶר הָאֶחָד שְׁנַיִם עֶשְׂרִים לֵאמֹר
הָאֶחָד עֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן לְכַבֵּשׁ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת
הַכֹּבְשִׁים שִׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם
מִלִּבְדַּעַלְת הַתְּמִיד וּמִנְחֹתָו תַעֲשׂוּ תְּמִימִם
יִהְיוּ לָכֶם וְנֹסְכֵיהֶם

וּבַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֲדָשׁ מִקְרָא קֹדֶשׁ
יִהְיֶה לָכֶם כָּל מִלְאכַת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם
תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם וְעֵשִׂיתֶם עֹלָה לְרִיחַ זִיחֹחַ
לִיהוּה פֶּר בֶּן בָּקָר אֶחָד אֶיִל אֶחָד כֹּבְשִׁים
בְּנֵי שְׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם וּמִנְחֹתֵם סֹלֶת בְּלוּלָה
בְּשֶׂמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר שְׁנַיִם עֶשְׂרִים
לֵאמֹר וְעֶשְׂרֹן אֶחָד לְכַבֵּשׁ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת
הַכֹּבְשִׁים וְשִׁעִיר עִזִּים אֶחָד זֶמְטָא לְכַפֵּר
עֲלֵיכֶם מִלִּבְדַּעַלְת הַחֲדָשׁ וּמִנְחֹתָהּ וְעֹלֹת
הַתְּמִיד וּמִנְחֹתָהּ וְנֹסְכֵיהֶם כַּמִּשְׁפָּטֵם לְרִיחַ
זִיחֹחַ אֵשׁהּ לִיהוּה וּבַעֲשׂוֹר חֲדָשׁ

הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעֵשִׂיתֶם אֵת
נְפִשְׁתֵּיכֶם כָּל מִלְאכַת לֹא תַעֲשׂוּ וְהִקְרַבְתֶּם
עֹלָה לִיהוּה רִיחַ זִיחֹחַ פֶּר בֶּן בָּקָר אֶחָד אֶיִל
אֶחָד כֹּבְשִׁים בְּנֵי שְׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם

ומנחתם סלת בלולה בשמן שלש
 עשרות לפך שני עשרות לאיל האוז
 עשרון עשרון לכבש האוז לטבעה
 הכבשים שער עזים אחד וזאת מלבד
 וזאת הכפרים ולכת התמיד ומנחתו
 ונסכיהם ובחמשה עשר יום
 לזרע השביעי מקרא קדש יהיה לכם ככל
 מלאכת עבודה לא תעשו וזאת בידור
 טבעה ימים והקרבתם לכה אשר יז
 ניוזו ליהוה פרים בני בקר שלש עשר
 אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר
 תמימים יהיו ומנחתם סלת בלולה בשמן
 שלש עשרות לפך האחד לטבעה עשר
 פרים שני עשרות לאיל האוז לטני האילם
 ועשרון עשרון לכבש האוז לטבעה עשר
 כבשים ושער עזים אחד וזאת מלבד עלת
 התמיד מנחתה ונסכה וביום
 השני פרים בני בקר שנים עשר אילם
 שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר
 תמימים ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם
 ולכבשים במספרם כמשפט ושער עזים
 אחד וזאת מלבד עלת התמיד ומנחתה
 ונסכיהם וביום השלישי
 פרים עשתי עשר אילם שנים כבשים בני
 שנה ארבעה עשר תמימים ומנחתם ונסכיהם
 לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט
 ושער עזים אחד וזאת מלבד עלת התמיד
 ומנחתה ונסכה וביום הרביעי
 פרים עשרה אילם שנים כבשים בני שנה
 ארבעה עשר תמימים ומנחתם ונסכיהם לפרים
 לאילם ולכבשים במספרם כמשפט ושער
 עזים אחד וזאת מלבד עלת התמיד
 ומנחתה ונסכה וביום החמישי
 פרים תשעה אילם שנים כבשים בני שנה
 ארבעה עשר תמימים ומנחתם ונסכיהם לפרים
 לאילם ולכבשים במספרם כמשפט ושער
 וזאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה
 ונסכה וביום השישי פרים
 שמונה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה
 עשר תמימים ומנחתם ונסכיהם לפרים
 לאילם ולכבשים במספרם כמשפט ושער
 וזאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה

ולסכה וביום השביעי פרים
 שבעה איכם שלום כבשים בני שנה ארבעה
 עשר תמימים ומנחתם ולסכהם לפרים לאיכם
 ולכבשים במספרם כמו שפטים ושעיר
 חטאת אחד מכלד עלת התמיד מנחתה
 ביום השמיני

ולסכה ביום השמיני
 לעזרת נהיה לכם כל מלאכת עבודה כלא
 תעשו והקרבתם עליה אשה ריח ניחוח ליהוה
 פך אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה
 תמימים מנחתם ולסכהם לפך לאיל ולכבשים
 במספרם כמו שפטים ושעיר חטאת אחד מכלד
 עלת התמיד ומנחתה ולסכה אלה תעשו
 ליהוה במועדיכם לבד מנדרים ונדבותיכם
 לעלותיכם ולמנחותיכם ולסכנים ולשילמיכם
 ויאמר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה

יהוה את משה
 וידבר משה אל ראשי המטה לבני ישראל
 לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה איש כי ידר
 נדר ליהוה או השבע שבעה לאסר אסר על
 נפשו לא יזל דברו ככל הניא בתו יעשה
 ואשה כי נדר נדר ליהוה ואסרה אסר בבית
 אביה בועריה ושמוע אביה את נדרה ואסרה
 אשר אסרה על נפשה והחריש לה אביה
 וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על
 נפשה יקום ואם הניא אביה אתה ביום שמעו
 כל נדריה ואסריה אשר אסרה על נפשה לא
 יקום ויהוה יסלח לה כי הניא אביה אתה
 ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה או מבטא
 שפתיה אשר אסרה על נפשה ושמוע
 אישה ביום שמעו והחריש לה וקמו נדריה
 ואסרה אשר אסרה על נפשה יקמו ואם
 ביום שמעו אישה יניא אותה והפר את נדרה
 אשר עליה ואת מבטא שפתיה אשר אסרה
 על נפשה ויהוה יסלח לה ונדר אנמנה
 ונדרשה כל אשר אסרה על נפשה יקום
 עליה ואם בית אישה נדרה או אסרה
 אסר על נפשה בשבעה ושמוע אישה
 והחריש לה לא הניא אתה וקמו כל נדריה
 וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקום ואם
 הפר יפר אתם אישה ביום שמעו כל מוצא
 שפתיה לנדריה וכאסר נפשה לא יקום
 אישה הפרם ויהוה יסלח לה ככל

וכל שבעת אסור לענות נפש אשד. יקבצו
 ואישי יפרצו ואם חזרתי וזרשתי לך. אישד.
 מיום אל יום והקים את כל צדריה או את כל
 אסריה אשר עליה הקים אתם כי החזרתי
 לך ביום שמעו ואם הפך יכר אתם אחר
 שמעו ותשא את עיניה אלה החקים אשר צוה
 יהוה את משה בין איש לאשה בין אב לבתו
 בנצריה ביה אביה

וידבר יהוה אל משה לאמר נקם נקמת בני
 ישראל אל מאת המדינים אחר האספה אל עמון
 וידבר משה אל העם לאמר החזרתי מאתכם
 אנשים לצבא ויהיו עלמדין כדת נקמות
 יהוה במדין אקף למטה אלה למטה לכל
 מיטות ישראל השלחו לצבא וימסרו
 מאנפי ישראל אלה למוטד. שנים עשר
 אקף חלעי צבא וישלח אתם משה אלה
 למטה לצבא אתם ואת פנחס בן אלעזר
 הכהן לצבא וכלי הקדש וחלעות התרועה
 בידו ויצבאו על מדין כאשר צוה יהוה את
 משה ויהרגו כל זכר ואת מלכי מדין הרגו
 על חלליהם את אי ואת רקם ואת צור ואת
 חור ואת רבע ומשה מלכי מדין ואת בלעם
 בן בעור הרגו בחרב וישבו בני ישראל את
 צעי מדין ואת טפם ואת כל נהמתם ואת כל
 מקנהם ואת כל חינם בוזו ואת כל ער ידם
 במושבתם ואת כל טירתם שרפו באש
 ויקחו את כל השלל ואת כל המלקוח באדם
 ובהמה ויבאו אל משה ואל אלעזר הכהן
 ואל עדת בני ישראל את השבוי ואת המלקוח
 ואת השלל אל המושבה אל ערבות מואב
 אשר על ירדן ירחו ויצאו

משה ואלעזר הכהן וכל נשיאי העדה
 לקראתם אל מוזיץ למוחזה ויקצף משה
 על פקודי החיל שרי האלפים ושרי המאות
 הבאים מצבא המלחמה ויאמר אליהם
 משה החייתם כל נקבה הן הגה היום כל בני
 ישראל בדבר בלעם למסר מעל ביהוה
 על דבר פעור ותהי המנפה בעדת יהוה
 ועתה הרגו כל זכר בטה וכל אשה ידעדת
 איש למשכב זכר הרגו וכל הטף בנשים
 אשר לא ידעו משכב זכר החיו לכם ואתם
 חצו מוזיץ למוחזה שבעת ימים כל הרג נפש

וכל נגע בחלב תתחטאו ביום השלישי
 וביום השביעי אתם ושביתכם וכל בגד וכל
 כלי עור וכל מעשה עץ וכל כלי עץ
 תתחטאו ויאמר אלעזר
 הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה
 זאת וזקת התורה אשר צוה יהוה את
 משה אך את הזהב ואת הכסף את הנושאת
 את הברזל את הבדיל ואת העפרת ככל
 דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטוהר
 אך במי טוהר יתחטא וכל אשר לא
 יבא באש תעבירו במים ונכסתם בגדיכם
 ביום השביעי וטהרתם ואחר תבאו אל
 המושבה ויאמר יהוה אל משה
 לאמר שא את ראש מלקוח השבי באדם
 ובבהמה אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות
 העדה ורצויות את המלקוח בין תפשי המלחמה
 היצאים לצבא ובין כל העדה והרמת מכס
 ליהוה מאת אנשי המלחמה היצאים לצבא
 אחד נפש מוזמט המאות מן האדם ומן הבקר
 ומן הזמרים ומן הצאן ממוצעתם תקחו
 ונתתה לאלעזר הכהן תרומת יהוה ומוצעת
 בני ישראל תקח אחד אחד מן הזמשים מן
 האדם מן הבקר מן הזמרים ומן הצאן מכל
 הבהמה ונתתה אתם כלבים שמי משמרת
 משיכן יהוה ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר
 צוה יהוה את משה ויהי המלקוח יתר הבז
 אשר בזו עם הצבא צאן שש מאות אלה
 ושבעים אלה וזמשים אלה ובקר שנים
 ושבעים אלה וזמרים אחד וששים אלה
 ונפש אדם מן הנשים אשר לא ידעו משכנ
 זכר כל נפש שנים ושלושים אלה ותהי המוצעת
 חלק היצאים בצבא מספר הצאן שש
 מאות אלה ושלושים אלה ושבעת אלה
 וזמשי מאות ויהי המכס ליהוה מן הצאן שש
 מאות זמשי ושבעים והבקר ששה ושלושים
 אלה ומכסם ליהוה שנים ושבעים וזמרים
 שששים אלה וזמשי מאות ומכסם ליהוה
 אחד וששים ונפש אדם ששה עשר אלה
 ומכסם ליהוה שנים ושלושים נפש ויד
 משה את מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן
 כאשר צוה יהוה את משה ומוצעת בני
 ישראל אשר חצה משה מן האנשים הצבאים

ותהי מוזצת העדה מן הצאן שלעל מאורת
 אלה ושלשים אלה שבעת אלפים וחמשים
 מאות ובקר ששה ושלשים אלה וחמשים
 שלשים אלה וחמשים מאורת ונפש אדם
 ששה עשר אלה ויקח משה ממוצצת בני
 ישראל את האוחז אחד מן החמשים מן
 האדם ומן הבדמה ויתן אתם כלבים שמו
 משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את
 משה ויקרבו אל משה הנקדים אשר
 לאכפי העבא שרי האלפים ושרי המאות
 ויאמרו אל משה עבדיך נשאו את ראשי
 אנשי המלחמה אשר בידנו ולא נפקד ממו
 איש ונקרב את קרבן יהוה איש אשר מצא
 כלי זהב אעדה ועמיד שבעת עגיל וכומז
 לכפר על נפשותינו לפני יהוה ויקח משה
 ואלעזר הכהן את הזהב מאתם ככל כלי
 מעשה ויהי כל זהב התרומה אשר הריבו
 ליהוה ששה עשר אלה שבע מאות וחמשים
 טיקל מאת שרי האלפים ומאת שרי המאות
 אנשי העבא בזו איש לו ויקח משה ואלעזר
 הכהן את הזהב מאת שרי האלפים והמאות
 ויבאו אתו אל אהל מועד זכרון לבני ישראל
 לפני יהוה

ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד עינים
 מאד ויראו את ארץ יעזר ואת ארץ גלעד
 והנה המוקום מוקום מקנה ויבאו בני
 ובני ראובן ויאמרו אל משה ואל אלעזר הכהן
 ואל נשיאי העדה לאמר עטרות ודובן
 ויעזר ונמורה וחטיבון ואלעלור ושיבם
 ונבו ובען הארץ אשר הכה יהוה לפני
 עדת ישראל ארץ מקנה היא ולעבדיך
 מקנה ויאמרו אם מצאנו

חן בעיניך יתן את הארץ הזאת לעבדיך
 לארזה אל תעברנו את הירדן ויאמרו
 משה לבני גד ולבני ראובן האוזיכם יבאו
 למלחמה ואתם השבו פה ולמדו הנה ארץ
 את לב בני ישראל מעבר אל הארץ אשר
 נתן להם יהוה כה עשו אנתים בשכרתי
 אתם מקדש ברנע לראות את הארץ ויעלו
 עד מצל אשכול ויראו את הארץ ויעלו את
 לב בני ישראל לבלתי בא אל הארץ אשר
 נתן להם יהוה ויעזר אף יהוה ביום ההוא

וישבע לאמר אם יראו האנשים הישנים
 מנוצרים מבין עשרים שנה ומעלה ארץ
 האדמה אשר נשבעתי לאבותם כי יצאה
 וליקרב בי לא מלא ארצי כלתי ככליב בין
 יפנה הקנזי והשעל בין זון כי מלא ארצי
 יהיה ויחר אפי יהיה בישראל וינעם במדבר
 ארבעים שנה עד הם כל הדור העשירי
 הרע בעיני יהוה והנה קמותם חזת אבותיכם
 הרבות אנשים ונשים לספות עוד על ארץ אפי
 יהיה אפי ישראל כי השוכן מארצו ויטה
 ענה להגזרו במדבר ויחרתם ככל העם
 הזה וינעו אפיו ויאמרו

גדרת שאן נבנה למקננו פה וערים כשפנו
 ואנחנו נחליץ ונשים לפני בני ישראל עד
 אשר אם הניאנו את מקומם וישם טפנו
 בערי המדבר מפני יסבי הארץ לא נשוב
 אל בתנו עד התנחל בני ישראל ריש
 נחלתנו כי לא נחל אתם מעבר לירדן
 והלאה כי נאה נחלתנו אלינו מעבר הירדן
 מזרחה

ויאמר אליהם משה אם תלעו את הדבר
 הזה אם תדלעו לפני יהוה למלחמה ועבר
 לכם כל חלוץ את הירדן לפני יהוה עד
 הורישו את אביו מפניו ותכבשה הארץ
 לפני יהוה ואזר השבו והייתם נקים מיהוה
 ומישראל והייתה הארץ הואצת לכם
 לאחזה לפני יהוה ואם לא תלעו
 הנה השאתם ליהוה ודעו חשאתכם
 אשר חמלא אתכם בניו לכם ערים לטפם
 וגדרת לנאמכם והינא מפניכם תלעו
 ויאמר בני גד ובני ראובן אל משה לאמר
 עבדך יעשו כאשר אדני מצוה טפנו נעונו
 מהננו וכל בהמתנו יהיו שים בערי הגלעד
 ועבדך יעברו כל חלוץ עבא לפני יהוה
 למלחמה כאשר אדני דבר ויעו להם משה
 את אנצור הכהן ואת יהושע בן זון וארת
 ראשי אבות המטות לבני ישראל ויאמר
 משה אליהם אם יעברו בני גד ובני ראובן
 אתכם את הירדן כל חלוץ למלחמה לפני
 יהוה ותכבשה הארץ לפניכם ונתתם להם
 את ארץ הגלעד לאחזה ואם לא יעברו
 ותלעו אתכם ונאחו בדרככם בארץ כנען

ויעלו בני גד ובני ראובן לאמר את אשר
 דבר יהוה אל עבדיך כן לעשה נחמנו נעבר
 וחלוצים לפני יהוה ארץ כנען ואתנו אחוזת
 נחלנו מעבר לירדן ויתן להם משה לבני
 גד ולבני ראובן וכוזבי עיבט מעשה בן יוסף
 את ממלכת סיון מלך האמורי ואת ממלכת
 עוג מלך הבשן הארץ בעריה בגבלת ערו
 הארץ סביב ויבנו בני גד את דיבן ואת עטרת
 ואת ערער ואת עטרת שופן ואת יעזו
 ויגבהו ואת בית נמורה ואת בית הרן ערו
 מבצר וגדרת צאן ובני ראובן בנו את חשבון
 ואת אלעלא ואת קריתים ואת לבו ואת בעל
 מעון מוסבת שים ואת שנימיה ויקראו בשמות
 את שמות הערים אשר בנו וילכו בני מכיר
 בן מעשה אלעדה וילכדה וירש את האמורי
 אשר בה ויתן משה את הגלעד למכיר בן
 מעשה וישב בה ואיר בן מעשה הלך וילכד
 את חותיהם ויקרא אתהן חות יאיר ונבז
 הלך וילכד את קנת ואת בנתיה ויקרא לה
 נבז בשבוי

אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ
 מצרים לצבאתם ביד משה ואהרן וכדנב
 מעיה את מוצאותם למסעיהם על פי יהוה
 ואלה מסעיהם למוצאותיהם ויסעו מרעמסס
 בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחודש
 הראשון ממוצאת הפסח יצאו בני ישראל
 ביד רמה לעיני כל מצרים ומצרים נקברו
 את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם
 עשה יהוה טפטים ויסעו בני ישראל מרעמסס
 ויחזו בסכת ויסעו מסכת ויחזו באתם אשר
 בקצה המדבר ויסעו מאתם וישב על פי
 החירת אשר על פני בעל צפון ויחזו כלפני
 מגדל ויסעו בנפני החירת ויעברו בתוך הים
 המדברה וילכו דרך שלשית ימים במדבר
 אתם ויחזו במרה ויסעו מכורה ויבאו איכמה
 ובאלים שיתם עשרה עינת מים ושבעים
 תמרים ויחזו שים ויסעו מאילם ויחזו על ים
 סוף ויסעו מים סוף ויחזו במדבר סין ויסעו
 מומדבר סין ויחזו בדפקה ויסעו מדפקה
 ויחזו באלוש ויסעו מאלוש ויחזו ברפידם
 ולא היה שם מים לעם לשותות ויסעו מרפידם
 ויחזו במדבר סיני ויסעו ממדבר סיני

ויחזנו בקברת התאוה ויסעו מקברת התאוה
 ויחזנו בוצצרת ויסעו מוצצרת ויחזנו ברתמזה
 ויסעו מרתמה ויחזנו ברמוץ פּרץ ויסעו מרמוץ
 פּרץ ויחזנו בלבנה ויסעו מלבנה ויחזנו ברסדה
 ויסעו מרסה ויחזנו בקהלתה ויסעו מקהלתה
 ויחזנו בהר שפּר ויסעו מוהר שפּר ויחזנו
 בזרדה ויסעו מזרדה ויחזנו במקהלת
 ויסעו ממקהלת ויחזנו בתוזת ויסעו מתוזת
 ויחזנו בתרח ויסעו מתרח ויחזנו במתקה ויסעו
 ממתקה ויחזנו בחש"מנה ויסעו מוחש"מנה ויחזנו
 במסרות ויסעו ממיסרות ויחזנו בבני יעבֶץ
 ויסעו מבני יעקן ויחזנו בחר הגד ויסעו מחר
 הגד ויחזנו ביטבתה ויסעו מיטבתה ויחזנו
 בעברנה ויסעו מעברנה ויחזנו בעצין גבר ויסעו
 מעצין גבר ויחזנו במדבר צן הוא קדש ויסעו
 מקדש ויחזנו בהר התר בקצה ארץ אדום ויעל
 אהרן הכהן אל הר התר על פי יהוה וימות שם
 בשנת הארבעים לצאת בני ישראל מארץ
 מצרים בחדש החמישי באחד לחדש ואהרן
 בן עילש ועשרים ומאת שנה במותו בהר
 ההר וישמעל הכנעני מלך עור
 והוא ישב בגלגל בארץ כנען בנא בני ישראל
 ויסעו מוהר ההר ויחזנו בצלמנה ויסעו מצלמנה
 ויחזנו בפּוֹץ ויסעו מפּוֹץ ויחזנו באבֶרֶת ויסעו
 מאבֶרֶת ויחזנו בעלי העברים בגבול מואב ויסעו
 מעיים ויחזנו בדיבן גד ויסעו מדיבן גד ויחזנו
 בעלמן דבלתימה ויסעו מעלמן דבלתימה
 ויחזנו בהרי העברים לפני צבו ויסעו מהר
 העברים ויחזנו בערבת מואב על ירדן ירדו
 ויחזנו על הירדן מבית השמת עד אבֶר
 השטים בערבת מואב וידבר יהוה
 אל משה בערבת מואב על ירדן ירדו לאמר
 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם
 עברים את הירדן אל ארץ כנען והורשתם
 את כל ישבי הארץ כנפתיכם ואכדתם את כל
 מושבתיכם ואת כל צכמי מסכתם תאבדו
 ואת כל בנותם תשמידו והורשתם את
 הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ
 לרשת אתה והתנחלתם את הארץ בגורל
 למשפחותיכם לרב תרבו את נחלתו וכל מעש
 תבועיש את נחלתו אל אשר יצא לו שמה
 הגורל לו יהיה למשוח אבותיכם תתנחלו

ואם לא תורישו את ישיבי הארץ מפניכם
והיה אשר תותירו מהם לשכים בעליזכם
וכלזניזם בצדיכם וצרתו אתכם על הארץ
אשר אתם ישיבים בה והיה כאשר דמית
לעשות להם אעשה לכם

וידבר יהוה אל משה לאמר על אדתי בני
ישראל ואמרת אליהם כי אתם באים אל
הארץ כנען זאת הארץ אשר תפול לכם
בגדלה ארץ כנען לגבולתיה והיה לכם מאה
גלב ממדבר עץ על ידי ארום והיה לכם גבול
גלב מוקצה ים המלוח קדמה ונסב לכם הגבול
כנגב כמעלה לקרבים ועבר צנה והיה תועלתו
מנגב להדש ברזע ויצא וציר אדר ועלם
עצמנה ונסב הגבול מעצמון צחלה מצרים
והיו תועלתיו הימה וגבול ים והיה לכם הים
הגדול וגבול זה יהיה לכם גבול ים וזה יהיה
לכם גבול צפון מן הים הגדול התאו לכם הר
ההר מוהר ההר התאו כנא חמת והיו תועלת
הגבול צדדה ויצא הגבול יפרנה והיו תועלתו
וציר עילן זה יהיה לכם גבול צפון והתאיתם
לכם לגבול קדמה מוצר עילן עפמה וירד
הגבול משפם הרבלה מקדם לעין וירד הגבול ומח
על כתף ים כנרת קדמה וירד הגבול הידנה
והיו תועלתו ים המלוח זאת תהיה לכם
הארץ לגבולתיה סביב ויצו משה את בני
ישראל לאמר זאת הארץ אשר תתחילו
אתה בגורל אשר צוה יהוה לתת לתשעת
המטות וחצי המטה כל לקחו מטטה בני
הראובני לבית אבתם ומטה בני הגדי לבית
אבתם וחצי מטטה מנשה לקחו לחלתם שני
המטות וחצי המטה לקחו לחלתם מעשר

לירדן ירוחו קדמה מוצרה
וידבר יהוה אל משה לאמר אלה שמות
האנשים אשר יחלו לכם את הארץ אלעזר
הכהן ויהושע בן נון ונשיא אחד ונשיא אחד
מומטה תקחו לחול את הארץ ואלה שמות
האנשים למטה יהודה כלב בן יפנה ולמטה
בני שמעון שמואל בן עמיהוד למטה בנימין
אלידד בן כסלון ולמטה בני דן נשיא בקי בן
יגלי לבני יוסף למטה בנימין נשיא חניאל
בן אשר ולמטה בני אפרים נשיא קמואל בן
שפתן ולמטה בני זבולן נשיא אלישפן בן פרנך

וכמושה בני יששכר נשיא פלטיאל בן עיזן
 וכמושה בני אשר נשיא אחיהוד בן שלכמי
 וכמושה בני נפתלי נשיא פד האל בן עמיהוד
 אלה אשר צוה יהוה לנחל את בני ישראל
 בארץ כנען

וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן
 וירחו לאמר צו את בני ישראל ותתנו כלום
 מנחלת אחוזתם לערים לשבות ומגרש לערים
 סביבתיהם תתנו כלום והיו הערים ליהוה
 לשבת ומגרשיהם יהיו לבהמתם וכל כשם
 ולכל חיותם ומגרשי הערים אשר תתנו
 כלום מקיר העיר וחוצה אלת אמה סביב
 ומדתם מחוץ לעיר את פאת קרבו אלפים
 באמה ואת פאת נגב אלפים באמה ואת פאת
 ים אלפים באמה ואת פאת צפון אלפים
 באמה והעיר בתוך זה יהיה להם מגרשי
 הערים ואת הערים אשר תתנו כלום את שש
 ערי המקלט אשר תתנו לנס שמה הרשות
 ועליהם תתנו ארבעים ושתיים עיר ככל
 הערים אשר תתנו כלום ארבעים ושמונה
 עיר אתהן ואת מגרשיהן והערים אשר תתנו
 מאחזת בני ישראל מאת הרב תרבו ומאת
 הבעט תמעיטו איש כפי צרכו אשר יצרכו
 ותן מעריב כלום

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
 ישראל ואמרת אליהם כי אתם לערים את
 הירדן ארצה כנען והקריתם לכם ערים ערי
 מקלט תהיינה לכם ונס שמה רצוח מכה נפש
 בשגגה והיו לכם הערים למקלט מגאול
 ולא ימות הרצוח עד עמדו לפני העדה
 למושפט והערים אשר תתנו שש ערי
 כמקלט תהיינה לכם את שלש הערים
 תתנו מעבר לירדן ואת שלש הערים תתנו
 בארץ כנען ערי מקלט תהיינה לבני ישראל
 ולגור וכתושב בתוכם תהיינה שש הערים
 האלה למקלט לנס שמה כל מכה נפש
 בשגגה ואם בכלי ברזל הכהו וימת רצוח
 הוא מות ימות הרצוח ואם באבן יד אשר
 ימות בה הכהו וימת רצוח הוא מות ימות
 הרצוח או בכלי עץ יד אשר ימות בו הכהו
 וימת רצוח הוא מות ימות הרצוח גאל הדם
 הוא ימית את הרצוח בפגעו בו הוא ימדתנו

ואם נשנאה יהדפנו או השליך עלינו
 בעציה וימת או באיבה הכהו בידו וימדת
 מות וימת המוכה רצח הוא גאל הדם וימת
 את הרצח בפלעו בו ואם בפתע בלא איבה
 הדפו או השליך עליו כל כלי צדיו
 או בכל אבן אשר ימות בה בלא ראיה ויפול
 עליו וימת והוא לא איוב לו ולא מברקש
 רעהו ושפלו העדה בין המוכה ובין גאל
 הדם על המשפטים האלה והצילו העדה
 את הרצח מיד גאל הדם והשיבו אתו העדה
 אל עיר מקלטו אשר נס עמה וישבנה עד
 מות הכהן הגדל אשר משיח אתו בשבון
 הקדש ואם יצא הרצח את גבול עיר
 מקלטו אשר ינוס שמה ומצא אתו גאלהם
 מוחץ לגבול עיר מקלטו ורצח גאל הדם את
 הרצח אין לו דם כי בעיר מקלטו ישב עד
 מות הכהן הגדל ואחרי מות הכהן הגדל
 ישוב הרצח אל ארץ אבותיו והיו אלה לכם
 לחקת משפט לדרתיכם בכל מושבתיכם
 כל מוכה נפש לפי עדים ירצח את הרצח
 ועד אחד לא יענה בנפש למות ולא תקחו
 כפר לנפש רצח אשר הוא רשע למות כי
 מות יובית ולא תקחו כפר לנוס אל עיר
 מקלטו לשוב לשבת בארץ עד מות הכהן
 ולא תחניפו את הארץ אשר אתם בה כי
 הדם הוא יחניף את הארץ ולא יכפר
 לדם אשר שפך בה כי אם נדם שפכו ולא
 תטמא את הארץ אשר אתם ישבים בה
 אשר אני שכן בתוכה כי אני יהוה שכן בתוך
 בני ישראל

ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני גלעד
 בן מכיר בן מנשה ממשפחת בני יוסף וידברו
 לפני משה ולפני הנשאים ראשי אבות לבני
 ישראל ויאמרו את אדני צוה יהוה ללהת את
 הארץ במחלה בגורל לבני ישראל ואדני
 צוה ביהוה לתת את נחלת לנפחד אחינו
 לבנתיו והיו לאחד מבני שבטי בני ישראל
 לנשים ונגרעה נחלתן ממחלת אבתיו ונוסה
 על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומגורל
 נחלתנו יגרע ואם יהיה היכל לבני ישראל
 ונוספה נחלתן על נחלת המטה אשר תהיינה
 להם ומנחלת מטה אבתיו יגרע נחלתן

ויצו משה את בני ישראל על פי יהוה לאמר
 כן משה בני יוסף דברים זה הדבר אשר
 צוה יהוה לבנות צלפחד לאמר לטוב
 בעיניהם תהיינה לנשים אך למשפחת
 משה אביהם תהיינה לנשים ולא תסב נחלה
 לבני ישראל מומטה אל משה כי איש נחלת
 משה אבתיו ידבקו בני ישראל וכל בית
 ירשת נחלה ממשות בני ישראל לאחד
 ממשפחת משה אביה תהיה לאשה למועץ
 ירשו בני ישראל איש נחלת אבתיו וכל
 תסב נחלה מומטה למטה אחר כי איש
 נחלתו ידבקו משות בני ישראל כאשר
 צוה יהוה את משה כן עשו בנות צלפחד
 ותהיינה מנחלה תרצה ומנחלה ומנחלה ועלה
 בנות צלפחד לבני דדיהן לנשים ממשפחת
 בני משה בן יוסף היו לנשים ותהי נחלתן
 על מטה משפחת אביהן אלה המצוות
 והמשפטים אשר צוה יהוה ביד משה אל
 בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירוחו

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל
 ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול
 סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרת ודי זהב
 אחד עשר יום מחרב דרך הר שעיר עד
 קדש ברנע ויהי בארבעים שנה בעשתי
 עשר חדש באחד לחודש דבר משה אל
 בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו אלהם
 אחרי הכתו את סיוחן מלך האמרי וישב
 בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר ישב
 בעשתרת בארעני בעבר הירדן בארץ
 מואב הואיל משה באר את התורה הזאת
 לאמר יהוה אלהינו דבר אלנו מואב לאמר
 רב לכם שבת בהר הזה פנו וסעו לכם ובאו
 הר האמרי ואל כל שכלנו בערבה בדרך
 ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ דהבנעני
 והלבנון עד הנחר הגדל זהו פרדס ראוי
 נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את
 הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם לאברהם
 ליעזק וליעקב לתת להם ולורעם אחריהם